

ऐक्यं बलं समाजस्य तद्भावे स दुर्बलः, तस्मात् ऐक्यं प्रशंसन्ति वृद्धं राष्ट्रं धर्मश्च हितैषिणः!

मातृभूमी

विनामूल्य इ-मासिक

१४ मे २००९ वैशाख कृ. ५, शके १९३१ अंक - ५

सार्थं श्रीमद्भगवद्गीता!

की घेतले न व्रत हे आम्ही अंधतेने,
लब्धप्रकाश इतिहास निसर्ग माने,
जे दिव्य दाहक म्हणोनि असावयाचे,
बुद्ध्याची वाण धरिले करी हे सतीचे!

चीनधार्जिण्या राष्ट्रद्रोही मण्यारीने अंदमानातून पुसलेल्या,
पण कोटी कोटी हिंदूनांत सदैव कोरलेल्या याच त्या दिव्यपंक्ती...

The Golden Moment in the History! ...Shivarajyabhishek...

The Hindustan during A.D 1200 -1600 was ruled ruthlessly by the Mughals, the Turks, the Afagans, the Jihadi attackers. Due to the oppression Hindu society was going towards annihilation.

It was Chatrapati Shivaji raje Bhosale, who became the only hope for independence from foreign rulers, successfully protected Hindus, Hindu Dharma and Hindustan. He defeated the Jihadi attackers to bring hope to the depressed Hindus that they CAN win and they MUST win and be the rules of their homeland,matrubhoomi.He proved oppressed Hindus by self example and exhibiting great bravery and valor.

He elevated himself to the king by the ceremony of coronation the Rajyabhisheka in ancient Hindu traditional way on On the 13th day (shuddha trayodashi) of the first fortnight of the month of 'Jyeshtha' in the year 1596, which had not been performed to any of Hindu king since 4 centuries of Muslim rulers. He was undoubtedly the king in people's mind but to give recognition to the "Hindavi Swarajya" the Rajyabhisheka was carried out.

He will always be remembered for ending the oppression and putting foundation stone for the Hindu kingdom again.

Even after 333 years every Hindu heart salutes him and feels proud of their own King.

स्वतंत्रतेचे गीत

—स्वा.वि.दा.सावरकर

जयोस्तुते श्री महन्मंगले । शिवास्पदे शुभदे ।
स्वतंत्रते भगवति । त्वामहं यशोयुतां वंदे ॥६॥

राष्ट्राचे चैतन्य मूर्त तूं , नीति संपदांची
स्वतंत्रते भगवति । श्रीमती राज्ञी तू त्यांची
परवशतेच्या नभांत तूंची आकाशी होशी
स्वतंत्रते भगवति । चांदणी चमचम लखलखशी ॥

गालावरच्या कुसुमी किंवा कुसुमांच्या गाली
स्वतंत्रते भगवति । तूच जी विलसतसे लाली
तू सूर्याचे तेज उदधिचे गांभीर्यहि तेची ॥
स्वतंत्रते भगवति । अन्यथा ग्रहण नष्ट तेंची ॥

मोक्ष मुक्ति ही तुझीच रुपे तुलाच वेदांती
स्वतंत्रते भगवति । योगिजन परब्रह्म वदती
जे जे उत्तम उदात्त उन्नत महन्मधुर ते ते
स्वतंत्रते भगवति । सर्व तव सहचारी होते ॥

हे अधम रक्त रंजिते । सूजन-पुजिते । श्री स्वतंत्रते
तुजसाठी मरण ते जनन
तुजविण जनन ते मरण
तुज सकल चराचर शरण
भरतभूमीला दृढालिंगना कधि देशिल वरदे
स्वतंत्रते भगवति । त्वामहं यशोयुतां वंदे ॥

हिमालयाच्या हिमसौधाचा लोभ शंकराला
क्रिडा तेथे करण्याचा कां तुला वीट आला
होय आरसा अप्सरसांना सरसे करण्याला
सुधाधवल जान्हवीस्त्रोत तो कां गे त्वां त्यजिला ॥

स्वतंत्रते । ह्या सुवर्णभूमीत कमती काय तुला
कोहिनूरचे पुष्प रोज घे ताजें वेणीला
ही सकल-श्री-संयुता आमची माता भारती असतां
कां तुवां ढकलुनी दिधली
पूर्वीची ममता सरली
परक्यांची दासी झाली
जीव तळमळे, कां तूं त्यजिले उत्तर ह्याचे दे
स्वतंत्रते भगवति । त्वामहं यशोयुतां वंदे ॥

जयोस्तुते श्री महन्मंगले । शिवास्पदे शुभदे ।
स्वतंत्रते भगवति । त्वामहं यशोयुतां वंदे ॥

अनुक्रमणिका

१	शिवराज्याभिषेक		
२	स्वतंत्रतेचे गीत	स्वातंत्र्यवीर वि. दा. सावरकर	
३	मनोगत		२
४	श्रीमद् भगवद्गीता	पाठ ६	
५	क्या कोई मुस्लिम कभी सेक्युलर हो सकता है	सुरेश चिपळूणकर	७
६	सावरकरांच्या डोळ्यासमोरील मुस्लिम समाज	सौरभ शामराज	१४
७	छत्रपति शिवाजी महाराज जीवनक्रम	सूरज महाजन	२०
८	स्वा. वि. दा. सावरकर - जीवनक्रम	आशुतोष पाटणकर	२१
९	वाचावे असे काही : पुस्तक परिचय	विनायक बेलापुरे	२२
१०	साद देती गिरिशिखरे	अभिजीत बापट	२७
११	निवेदन		३२
१२	स्वा.सावरकरांची त्रिखंडात गाजलेली उडी	सौरभ वैशंपायन	३३
१३	बोधकथा : An Interesting Conversation	Santosh Dengale	३९
१४	Kashmir belongs to whom	Chirag Patki	४२
१५	हिंदूनो वाचा आणि विसरून जा !	विनोद गोरे	४३
१६	The Prince of The Lost World	Chaitanya Gotkhindikar	४५
१७	दिनविशेष		

मजोगात!

इसवीसन १८९६-९७ मध्ये पुण्यात प्लेगने धुमाकूळ घातला होता. त्याहीपेक्षा धुमाकूळ इंग्रजांच्या अत्याचाराने घातला होता. केसरीत टिळकांनी लिहीले, "आमच्या देव आणि बायकांवर

हात टाकण्यापर्यंत मजल गेली. आमच्यासारखे नामर्द पृथ्वीच्या पाठीवर सापडणार नाहीत.....रडता काय ? आडदांडांना कायदा शिकवा !" त्याने पेटून उठून चाफेकर बंधूंनी रँड या इंग्रज अधिका-याची हत्या केली. त्याबद्दल त्यांना फ्रांसी झाली. त्यांच्या ह्या बलिदानावर एका १४ वर्षे वयाच्या मुलाने जे अश्रू ढाळले ते स्फोटक होते. चाफेकरांचे कार्य मी यापुढे का चालवू नये ? त्या मुलाचे नाव होते "भगूर, जि. नाशिक" येथे २८ मे १९८३ रोजी जन्माला आलेले स्वातंत्र्यवीर विनायक दामोदर सावरकर.

स्वा. सावरकरांसाठी असे एकही क्षेत्र नव्हते की जेथे त्यांनी हिंदुस्थानातील असंख्यांच्या जीवनाला, हृदयाला स्पर्श केला नाही. सावरकरांचे वर्णन एक स्वातंत्र्यसेनानी म्हणून करावे की एक साहित्यकार म्हणून की एक थोर समाजसुधारक म्हणून ! सुरुवातीला सन १९०० मध्ये मित्रमेळा ही संघटना स्थापून त्याचेच पुढे रुपांतर 'अभिनव भारत' संघटनेमध्ये करून तिच्याद्वारे ब्रिटीशांच्या जुलमी राजवटी विरोधी एक आगळे क्रांतिकार्य उभे करणारा सेनानी म्हणून तसेच अंदाजानात काळ्या पाण्याची शिक्षा भोगणारा, उच्चविद्याविभूषित असूनही एका सामान्य गुन्हेगाराप्रमाणे कोलू ओढण्याचीही शिक्षा भोगणारा एक मातृभूमीचा निःस्सीम भक्त म्हणून सर्वांनाच त्यांची ओळख आहे. स्वतंत्र भारताच्या सध्याच्या राष्ट्रध्वजाशी साधर्म्य असणारा तिरंगा ध्वज हा मादाम कामा यांच्यासोबत प्रथम सावरकरांनी स्टुटगार्ट येथे फ़डकवला. त्यावर लिहीले होते 'वंदेमातरम'.

त्याचबरोबर त्यांच्या मनातील एक साहित्यिक, एक हळूवार मनाचा कवी सतत जागा होता. 'कमला' सारखे महाकाव्य त्यांनी कोळशाने कारागृहाच्या भिंतींवर लिहीले. प्रथम भिंतीवर लिहून ते मुखोद्गत करीत आणि पुसून पुन्हा पुढचा भाग लिहीत असत. विलक्षण तीव्र, कुशाग्र बुद्धीमत्ता, मातृभूमीचा जाज्वल्य अभिमान, संघटन कौशल्य, कवी, समाजसुधारक आणि त्याही पुढे जाऊन एक विचारवंत अशी ओळख त्यांनी जगात मिळवली.

हिंदूंचे संख्याबळच हिंदूंचे आणि हिंदूस्थानातील लोकशाहीचे रक्षण करू शकेल ही त्यांची धारणा होती. विजिगिषु, विज्ञानवादी आणि वैभवशाली अखंड हिंदुराष्ट्र व्हावे ही त्यांची

उत्कट इच्छा होती.संख्याबळाला ते ताकत मानत असत कारण जर संख्याबळ घटत गेले तर लोकसंख्येचा तोल ढळून हिंदूजीवन पद्धतीचे आस्तित्वच धोक्यात येईल. तसेच धर्मांतरणाचा धोका या देशाच्या सांस्कृतिक विचारधारेचा संबंध तोडून टाकून दुस-या भलत्याच संस्कृतीशी त्याची नाळ जोडेल यावर त्यांचा निरतिशय विश्वास होता. म्हणूनच ते म्हणत की धर्मांतरण म्हणजेच राष्ट्रांतरण.

एक द्रष्टे विचारवंत म्हणून त्यांनी वेळोवेळी दिलेले इशारे आज दुर्दैवाने खरे होताना दिसत आहेत.त्यांची विचारांची पंचसूत्री होती.

१)राजकारणाचे हिंदूकरण :

हल्ली ज्याला हेटाळीने हिंदुत्व वादी म्हणतात ! आश्चर्याची गोष्ट म्हणजे मुस्लिमांना कोणी मुस्लिमवादी म्हणत नाहीत किंवा ख्रिश्चन धर्म मानणा-याना कोणी ख्रिश्चनवादी म्हणत नाहीत पण हिंदूंना मात्र हिंदुत्ववादी म्हणून हिणवले जाते. म्हणूनच ते मानत की हिंदूंचा रेटा राजकारणात निर्माण झाल्याशिवाय देशातील लोकशाहीला बळकटी प्राप्त होणार नाही.

२)हिंदूंचे सैनिकीकरण :

जगाने दोन महायुद्धे पाहीली होती ,धर्माच्या आधारावर निघालेली क्रुसेडस् ही अनुभवली होती. म्हणूनच युद्ध हे कितीही विनाशकारी असेल तरी प्राप्त परिस्थितीमध्ये ते अटळ असते आणि आस्तित्वाच्या लढाईला अत्यावश्यक ठरते अशी त्यांची धारणा होती. स्वतंत्र हिंदूस्थानाच्या इतिहासातही पाकिस्तान,बांगलादेश आणि चीन यांनी वरचेवर हीच आस्तित्वाची लढाई या देशावर लादली आहे.त्यामुळे सैन्यातही राष्ट्रवादी भावना दृढमूल झाल्याशिवाय निव्वळ विकासाच्या गप्पांना काहीच अर्थ राहणार नाही असे त्यांचे मत होते. स्वा.सावरकर १९५७ च्या दिल्ली येथील भाषणात म्हणतात , " विकास आणि समृद्धीच्या योजना अवश्य बनविल्या पाहीजेत परंतु हीच समृद्धी शत्रूला सलत असते,उत्तेजित करत असते , हल्ल्याला प्रेरित करत असते.पक्क्या सडका बनविताना याच सडकांवरून शत्रूही आपले रणगाडे विनासायास आणणार आहे याचे भान कायम ठेवले पाहीजे. म्हणूनच संरक्षण आणि त्या साठीचे सैनिकीकरण असे धोरणही आवश्यक ठरते."

३)मतभेद मतपेटीद्वारे व्यक्त करणे :

१९५२ साली 'अभिनव भारत' ही संघटना बरखास्त करताना ते म्हणतात, "स्वतंत्र हिंदूस्थानात हिंसेला जागा नाही आणि सर्व मतभेद हे मतपेटीच्या माध्यमातूनच व्यक्त केले गेले पाहिजेत.

देशात 'घटना' , बाहेर 'क्रांती'

देशात 'अंकूश' , बाहेर 'तलवार'

देशात 'शांती', बाहेर 'युद्ध' (प्रत्यक्ष,राजनीतिक,आर्थिक)"

ही नवीन तत्वे त्यांनी स्वतंत्र भारताला दिली.देशातील सध्याच्या विघटनकारी चळवळींच्या धोक्याच्या पार्श्वभूमीवर त्यांचा हा संदेश बरेच काही सांगून जातो.

४)देशभक्ती :

प्रत्येक भारतीयाला या भारतभू चा भक्त असणे अत्यंत गरजेचे आहे.भारतीयांनी विदेशी आक्रमणांची भीती वा प्रलोभलांना बळी पडता कामा नये.

आसिंधुसिंधु पर्यन्ता यस्य भारत-भूमिका ।

पितृभूः पुण्यभूश्चैव सवै हिंदुरिती स्मृतः ॥

५) विज्ञाननिष्ठता :

विज्ञानाच्या आधारावर जातिमुक्त एकसंध समाजच देशाला दृढता , अखंडता आणि वैभव प्राप्त करून देईल यावर त्यांचा दृढ विश्वास होता.

हिंदू संघटन हा स्वा.सावरकरांचा आत्मा होता , त्यासाठी त्यांनी आपले उभे आयुष्य वेचले.

सामर्थ्य आहे चळवळीचे । जो जो करील तयाचे ।

परंतु तेथे भगवंताचे । अधिष्ठान पाहिजे ॥

या रामदास स्वामींच्या ओवीने तेजस्वी कार्य केले असे ते मानीत.

परंतु जपजाप्य , पुराण , सत्यनारायण यासारख्या कर्मकांडांना त्यांनी सतत विरोध

केला.कुराण , बायबलातील नमाज , रोजा, क्रॉस, ख्रिस्त यांच्यामुळेच देव पावू शकतो या दाव्यांनाही त्यांनी फ़ोल ठरविले. कुराणातील मूर्तीभंजक तत्वांमुळेच आश्चर्यकारक विजय

मिळत गेले असे सुरुवातीचे चित्र पुढील काळात जेव्हा गैर-मुस्लिमांनीही चळवळीचे महत्त्व जाणले तेव्हा खोटे पडले आणि गैर-मुस्लिमांनाही युरोपात आणि इतरत्र तितकेच आश्चर्यकारक विजय मिळत गेले. हिंदुस्थानातही सन १६०० पर्यंत हिंदूंचा धुव्वा उडविणा-या ख्रिश्चन पोर्तुगीज आणि तुर्की, अफगाण, मुघल मुस्लिमांना याच मूर्तीपूजक हिंदूंनी संघटनेतील शिस्त, तडफ़ आणल्यावर सन १६०० पासून पुढे १८०० पर्यंत रणात चोपून काढले. म्हणूनच चळवळीला आवश्यक ते सामर्थ्य, भौतिक साधनांची जुळवाजुळव, कोठारातील दारु कोरडी, हातातातील तलवार तिखट, भाल्याचे पाते टोकदार आणि झाकलेली वाघनखे जेव्हा हिंदूंनी आत्मसात केली तेव्हा याच मार खाणा-या हिंदूंनी मूर्तीभंजकांना प्रत्येक रणात चोपून काढले असे ते म्हणत.

हिंदूंच्या तत्कालीन युद्धनीतिमधील कच्चे दुवे दाखवताना स्वा.सावरकर म्हणतात, " हिंदूंच्या भाबड्या काळात प्राण गेला तरी हिंदू हा गाईवर हात उगारणार नाही या अट्टाहासाचे दुष्परिणाम पहावयास मिळाले. आक्रमक मुस्लिम सैन्या आपल्या व्यूहापुढे गाईचे कळप सोडून चालून येत आणि हतबल हिंदू सैन्य न लढताच माघार घेत असे. मुलतानवर प्रबळ हिंदू सैन्य चालून येताच तेथील विख्यात व पवित्र सूर्यमंदीर पाडून टाकू अशी धमकी देणा-यांना जर असे प्रत्युत्तर दिले गेले असते की ' पाड ते सूर्यमंदीर पण म्लेच्छा समजून घे की ही हिंदू सेना परती न जाता ते मुलतान सोडवून घेऊन थेट काबूल पर्यंत जितकी म्हणून मशीद दिसेल तिच्यावर गाढवाचा नांगर फिरवल्या शिवाय सोडणार नाही आणि काबूलच्या शाही मशीदीच्या शिळांवरच मुलतानचे सूर्यमंदीर बांधले जाईल !"

स्वा.सावरकरांच्या मते असे जर हिंदूंकडून प्रत्युत्तर आले असते तर हिंदूंची ही दीनवाणी परिस्थिती आली नसती.

त्याच प्रमाणे आणखी एक घटना सांगताना ते म्हणतात, 'मल्हारराव होळकरांनी हिंदूपदपातशाहीचा मुकुटमणी असणा-या काशीवर छापा घालून ती मुक्त करू पाहताच अयोध्येच्या नबाबाने धाक घातला की देवळे पाडू, तीर्थे बाटवू, ब्राह्मण मारून टाकू. त्यासरशी तेथील हिंदूंनी उलट मल्हाररावां पुढेच दात विचकले, शपथा घातल्या की काशी मुसलमानांकडेच राहू द्यावी !'

परंतु जर तेच प्रत्युरले असते की ' पाड ते देऊळ ! औरंगजेबाने त्या विश्वेश्वराचे अर्धे देऊळ पाडून मशीद बनवलीच आहे, तू उरलेले पाड. काप मुठभर ब्राह्मणांची शिरे पण लक्षात ठेव तुझी गांठ दिल्ली हलवून टाकणा-या मराठांशी आहे. काशीच्या देवळाचा

सूड घेण्यासाठी महाराष्ट्रात तरी मशीद उरू देणार नाही. राजकीय लढ्यात धर्मस्थाने न अवमानण्याची आमच्या हिंदूंची वहीवाट आहे पण जर तुम्ही ती तोडाल तर हिंदूही तिला ठोकून देतील."

संख्याबळाचे महत्व जाणणारे स्वा.सावरकर म्हणत "एक एक अनाथालय हें एकेक अश्वमेध यज्ञाइतके पुण्यप्रद आहे". आणि दुर्दैवाने अन्य धर्मियांनीच त्यांच्या या सल्ल्याचे पालन केलेले दिसते.

म्हणूनच प्रत्याक्रमणाचे तत्वज्ञान मांडणा-या स्वा.सावरकरांचे विचार म्हणजे आजच्या लोकशाहीच्या काळाशी सुसंगत असा जागृत झालेला जातिभेद विरहीत हिंदूसमाज एकत्र येऊन दबाव गटाद्वारे, मतपेटीद्वारे स्वतःचे आस्तित्व पुसल्या जाण्यापासून थोपवू शकतो. स्वा.सावरकर हे या मातृभूमीचे, भारतभूचे निःस्सीम भक्त होते यात शंका नाही. त्यांच्या पवित्र स्मृतीला ही आदरांजली.

श्रीमद् भगवद्गीता (पाठ : द्वितीयोऽध्यायः सांख्ययोग)

हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ।

तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥

भगवान श्रीकृष्ण अर्जुनाला सांगतात "युद्धांत मेलास तर स्वर्ग मिळेल , किंवा विजयी झालास तर पृथ्वीचे राज्य भोगशील. म्हणून हे अर्जुना , युद्धाचा निश्चय करून उठ ॥ "

क्या कोई मुस्लिम कभी सेक्युलर हो सकता है ?

-- श्री. सुरेश चिपळूणकर --

जमात-ए-इस्लामी के संस्थापक मौलाना मौदूदी कहते हैं कि कुरान के अनुसार विश्व दो भागों में बँटा हुआ है, एक वह जो अल्लाह की तरफ़ है और दूसरा जो शैतान की तरफ़ है। देशों की सीमाओं को देखने का इस्लामिक नजरिया कहता है कि विश्व में कुल मिलाकर सिर्फ़ दो खेमें हैं, पहला दार-उल-इस्लाम (यानी मुस्लिमों द्वारा शासित) और दार-उल-हर्ब (यानी "नास्तिकों" द्वारा शासित)। उनकी निगाह में नास्तिक का अर्थ है जो अल्लाह को नहीं मानता, क्योंकि विश्व के किसी भी धर्म के भगवानों को वे मान्यता ही नहीं देते हैं।

इस्लाम सिर्फ़ एक धर्म ही नहीं है, असल में इस्लाम एक पूजापद्धति तो है ही, लेकिन उससे भी बढ़कर यह एक समूची "व्यवस्था" के रूप में मौजूद रहता है।

इस्लाम की कई शाखाएं जैसे धार्मिक, न्यायिक, राजनैतिक, सामाजिक, और सैनिक होती हैं। इन सभी शाखाओं में सबसे उपर, सबसे प्रमुख और सभी के लिये बंधनकारक होती है धार्मिक शाखा, जिसकी सलाह या निर्देश (बल्कि आदेश) सभी धर्मावलम्बियों को मानना बाध्यकारी होता है। किसी भी देश, प्रदेश या क्षेत्र के "इस्लामीकरण" करने की एक प्रक्रिया होती है।

जब भी किसी देश में मुस्लिम जनसंख्या एक विशेष अनुपात से ज्यादा हो जाती है तब वहाँ इस्लामिक आंदोलन शुरू होते हैं। शुरुवात में उस देश विशेष की राजनैतिक व्यवस्था सहिष्णू और बहु-सांस्कृतिकवादी बनकर मुसलमानों को अपना धर्म मानने, प्रचार करने की अनुमति दे देती है। उसके बाद इस्लाम की "अन्य शाखायें" उस व्यवस्था में अपनी टांग अडानें लगती हैं। इसे समझने के लिये हम कई देशों का उदाहरण देखेंगे।

आईये देखते हैं कि यह सारा "खेल" कैसे होता है -

जब तक मुस्लिमों की जनसंख्या किसी देश/प्रदेश/क्षेत्र में लगभग २% के

आसपास होती है , तब वें एकदम शांतिप्रिय एवं कानूनपसंद अल्पसंख्यक बनकर रहते हैं और किसी को विशेष शिकायत का मौका नहीं देते , जैसे -

अमेरिका - मुस्लिम ०.६%
 ऑस्ट्रेलिया -मुस्लिम १.५%
 कनाडा -मुस्लिम १.९%
 चीन -मुस्लिम १.८%
 इटली - मुस्लिम १.५ %
 नॉर्वे - मुस्लिम १.८%

जब मुस्लिम जनसंख्या २% से ५% के बीच तक पहुँच जाती है, तब वें अन्य धर्मावलंबियों में अपना "धर्मप्रचार" शुरू कर देते हैं , जिनमें अक्सर समाज का निचला तबका और अन्य धर्मों से असंतुष्ट हुए लोग होते हैं , जैसे की -

डेन्मार्क - मुस्लिम २%
 जर्मनी -मुस्लिम ३.७%
 ब्रिटेन -मुस्लिम २.७%
 स्पेन - मुस्लिम ४%
 थाईलैण्ड -मुस्लिम ४.६ %

मुस्लिम जनसंख्या के ५% से ऊपर हो जाने पर वें अपने अनुपात के हिसाब से अन्य धर्मावलंबियों पर दबाव बढ़ाने लगते हैं और अपना "प्रभाव" जमाने की कोशिश करने लगते हैं । उदाहरण के लिये वे सरकारी एवं शॉपिंग मॉल पर "हलाल" का माँस रखने का दबाव बनाने लगते हैं । वें कहते हैं की "हलाल" का माँस ना खाने से उनकी धार्मिक मान्यता प्रभावित होती है । इस कदम से कई पश्चिमी देशों में "खाद्य वस्तुओं " के बाजार में मुस्लिमों की तगड़ी पैठ बनी । उन्होंने कई देशों के सुपरमार्केट के मालिकों को दबाव डालकर अपने यहाँ "हलाल" का माँस रखने पर बाध्य किया । दुकानदार भी "धन्ये" को देखते हुए उनका कहा मान लेते हैं (अधिक जनसंख्या होने का

"फ़ैक्टर" यहाँसे मजबूत होना शुरू हो जाता है), ऐसा जिन देशों में हो चुका वह है -

फ़्रांस - मुस्लिम ८%

स्वीडन - मुस्लिम ५.५%

स्विटजरलैण्ड - मुस्लिम ५.३%

नीदरलैण्ड - मुस्लिम ५.८%

त्रिनिदाद और टोबैगो - मुस्लिम ६%

इस बिन्दु पर आकर "मुस्लिम" सरकारों पर यह दबाव बनाने लगते हैं कि उन्हें उनके "क्षेत्रों" में शरियत कानून (इस्लामिक कानून) के मुताबिक चलने दिया जाये (क्योंकि उनका अन्तिम लक्ष्य तो यही है की समुचा विश्व "शरियत" कानून के हिसाब से चले)।

जब मुस्लिम जनसंख्या १०% से अधिक हो जाती है तब वें उस देश/प्रदेश/राज्य/क्षेत्र विशेष में कानून-व्यवस्था के लिये परेशानी पैदा करना शुरू कर देते हैं, शिकायते करना शुरू कर देते हैं , उनकी आर्थिक परिस्थिती का रोना लेजर बैठ जाते हैं , छोटी-छोटी बातोंको सहिष्णुता से लेने की बजाय दंगे , तोड़फ़ोड़ आदि पर उतर आते हैं । चाहे वह फ़्रांस के दंगे हो या , डेन्मार्क का कार्टून विवाद हो , या फ़िर एम्स्टर्डम में कारों का जलाना हो , हरेक विवाद को समझबूझ, बातचीत से खत्म करने की बजाय खामखाह और ही गहरा बनाया जाता है , जैसे की -

गयाना - मुस्लिम १०%

भारत - मुस्लिम १५%

केन्या - मुस्लिम ११%

इसरायल - मुस्लिम १६%

रूस - मुस्लिम १५ % (चेचेन्या - मुस्लिम आबादी ७०%)

जब मुस्लिम जनसंख्या २० % से उपर हो जाती है तब विभिन्न "सैनिक शाखायें" जेहाद के नारे लगाने लगती हैं, असहिष्णूता और धार्मिक हत्याओं का दौर शुरू हो जाता है , जैसे -

इथियोपिया - मुस्लिम ३२.८%

जनसंख्या के ४० % के स्तर से उपर पहुँच जाने पर बड़ी संख्या में सामूहिक हत्याएँ , आतंकवादी कार्रवाईयाँ आदि चलने लगते हैं , जैसे -

बोस्निया - मुस्लिम ४० %

छाड - मुस्लिम ५४.२ %

लेबनान - मुस्लिम ५९ %

जब मुस्लिम जनसंख्या ६० % से ऊपर चली जाती है तब अन्य धर्मावलंबियोंका " जातीय सफ़ाया " शुरू किया जाता है (उदाहरण भारत का कश्मीर) । जबरियां मुसलमान बनाना, अन्य धर्मों के धार्मिक स्थल तोड़ना , जजिया जैसा कोई अन्य कर वसूलना आदी किया जाता है , जैसे -

अल्बानिया - मुस्लिम ७०%

मलेशिया - मुस्लिम ६२%

कतार - मुस्लिम ७८ %

सूदान - मुस्लिम ७५ %

जनसंख्या के ८० % से उपर हो जाने के बाद तो सत्ता/ शासन प्रायोजित जातीय सफ़ाई की जाती है । अन्य धर्मों के अल्पसंख्यकों को उनके मूल नागरिक अधिकारोंसे भी वंचित कर दिया जाता है । सभी प्रकार के हथकण्डे/हथियार अपनाकर जनसंख्या १००% तक ले जाने का लक्ष्य रखा जाता है , जैसे -

बांग्लादेश – मुस्लिम ८३%
 मिस्त्र – मुस्लिम ९०%
 गाजा पट्टी – मुस्लिम ९८ %
 ईरान – मुस्लिम ९८%
 ईराक – मुस्लिम ९७%
 जॉर्डन – मुस्लिम ९३%
 मोरक्को – मुस्लिम ९८%
 पाकिस्तान – मुस्लिम ९७%
 सीरिया – मुस्लिम ९०%
 संयुक्त अरब अमीरात – मुस्लिम ९६%

बनती कोशिश पूरी १०० % जनसंख्या मुस्लिम हो जाने पर , यानी दार-उल-इस्लाम होने की स्थिति में वहाँ सिर्फ़ मदरसे होते हैं और कुरान पढाई जाती है और उसे ही अन्तिम सत्य माना जाता है , जैसे –

अफ़ग़ानिस्तान – मुस्लिम १००%
 सऊदी अरब – मुस्लिम १००%
 सोमालिया – मुस्लिम १००%
 यमन – मुस्लिम १००%

दुर्भाग्य से १००% मुस्लिम जनसंख्या होने के बावजूद भी उन देशों में तथाकथित "शांति" नहीं हो पाती ।

यहाँ यह उल्लेखनीय है कि जिन देशों में मुस्लिम जनसंख्या ८-१० % हो चुकी होती है , उन देशों में तब तबका अपने खास "मोहल्लों" में रहना शुरू कर देता है , एक "ग्रुप" बनाकर विशेष कालोनियाँ या क्षेत्र बना लिये जाते है , उन क्षेत्रों में अघोषित रूप से "शरियत कानून" लागू कर दिये जाते है । उस देश की पुलिस या कानून-व्यवस्था उन क्षेत्रों में काम नहीं कर पाती हैं । यहाँ तक की देश का न्यायालयीन कानून तथा सामान्य सरकारी स्कूल भी उन खास

इलाकों में चल नहीं पाते (ऐसा भारत के कई जिलों के कई क्षेत्रों में खुलेआम देखा जा सकता है)। कई प्रशासनिक अधिकारी भी दबी जुबान से इसे स्वीकार करते हैं, लेकिन "सेक्युलर-देशद्रोहियों" के कारण कोई कुछ नहीं बोलता)।

आज की स्थिति में मुस्लिमों की जनसंख्या २२-२४% हैं, लेकिन ईसाईयों, हिंदुओं, और यहूदियों के मुकाबले उनकी जन्मदर को देखते हुए कहा जा सकता है कि इस शताब्दी के अन्त से पहले ही मुस्लिम जनसंख्या ५०% हो जाएगी (यदि तब तक धरती बची तो).....

भारत में कुल मुस्लिम जनसंख्या १५% के आसपास मानी जाती है, जबकी हकिकत यह है की उत्तरप्रदेश, बिहार, पश्चिम बंगाल और केरल के कई जिलों में यह आँकड़ा ४०% से ५०% तक पहुँच चुका है.....
अब देश में आगे चलकर ह्या परिस्थितियाँ बनेंगी यह कोई भी ("सेक्युलरों" को छोड़कर) आसानी से सोच-समझ सकता है.....

(सभी सन्दर्भ और आँकड़े : डॉ. पीटर हैमण्ड की पुस्तक "स्लेवरी, टैररिज्म अण्ड इस्लाम - द हिस्टोरिकल रूट्स एण्ड कण्टेम्पररी थ्रेट तथा लियोन यूरिस - "द हज", से साभार)

यदि इस्लाम की धार्मिक मान्यताओं के अनुसार देखें, तो कोई मुस्लिम सही अर्थ में "सेक्युलर" हो ही नहीं सकता, क्योंकि वे "एकेश्वरवदी" हैं, उनके लिये अल्लाह ही सबसे बड़ी और एकमात्र सच्चाई है और पैगम्बर मोहम्मद के संदेश पत्थर की लकीर। वे दूसरे धर्मों के देवताओं का आस्तित्व नहीं मानते, बल्कि दूसरे मूर्तीपूजकों को वे काफ़िर मानते हैं, ऐसेमें भला वे सेक्युलर कैसे हो सकते हैं ?

जब कोई हिन्दू, अपने धर्म या देवी-देवताओं पर सवाल उठाता है तो हिन्दू उस पर बहस करेंगे, उस व्यक्ती की आलोचना करेंगे, उसकी बातोंको कम से कम एक बार तो सुनेंगे और उसके बावजूद उस व्यक्ती का बाल भी बाँका नहीं

होगा । जबकि मुसलमान अपने ही धर्म के खिलाफ़ बोलने की हिम्मत जुटा नहीं पाता, और सलमान रश्दी या तसलीमा नसरीन जैसे कुछ लोग यदि समाज में व्याप्त किसी बुराई का जिक्र करें तो उनके खिलाफ़ फ़तवे जारी होते हैं , उन्हें जान से मारने की धमकीयाँ मिलती हैं, उन्हें अपने देश से ही भागना पड़ता है ।

सहिष्णुता और असहिष्णुता :

हिन्दुओं और मुस्लिमों में यही मुख्य अन्तर है , सहिष्णुता और असहिष्णुता का । हिन्दुओं को दूसरे धर्मों और उनकी पूजा पद्धतियों से कोई आपत्ति नहीं होती, जबकि इस्लाम में दूसरे धर्मों को समान रूप से इज्जत देना तो दूर , उनके लिये कोई जगह छोड़ना भी लगभग गुनाह मान लिया जाता हो, तब ऐसे में भला कैसे कोई मुस्लिम "सेक्युलर" हो सकता है ? विद्वानों से मैं पूछना चाहता हूँ कि "सेक्युलर" की उनकी परिभाषा क्या है ? और उस परिभाषा के खाँचे में मुस्लिम धर्मावलम्बी कैसे सेक्युलर कहला सकते हैं ? इसका दूसरा अर्थ यह भी निकलता है कि कोई व्यक्ति या तो "सेक्युलर"

हो सकता है या फिर "सच्चा मुसलमान" ! दोनों एक साथ नहीं हो सकता । और जो आँकड़े तथा विभिन्न देशों की परिस्थितियाँ ऊपर दी गई हैं, उससे एक सवाल और भी खड़ा होता है कि आखिर मुस्लिम बहुल देशों में लोकतन्त्र क्यों नहीं पनपता ?

<http://sureshchiplunkar.mywebdunia.com/2008/12/11/1228980480000.html>

सावरकरांच्या डोळ्यांसमोरील मुस्लिम समाज

-- श्री. सौरभ शामराज --

भारतमातेला पडलेलं एक सोनेरी स्वप्न म्हणजे स्वातंत्र्यवीर विनायक दामोदर सावरकर. स्वातंत्र्यलक्ष्मीच्या प्राप्तीसाठी आपल्या आयुष्याचा होम केलेल्या या महापुरुषाने आपल्या आयुष्याचा उत्तरार्ध राष्ट्रकार्याबरोबरच समाजसुधारणेच्या पवित्र आणि अतिशय महत्वाच्या कार्याला खर्च केला. अंधश्रद्धा, निरर्थक कर्मकांड, अस्पृश्यता यांसारख्या गोष्टींवर त्यांनी आपल्या लेखणीतून कठोर प्रहार केले. एवढ्यावरच न थांबता "बोले तैसा चाले" या उक्तीनुसार ते कार्य समर्थपणे आणि यशस्वीपणे हे चालवले सुद्धा. खरेतर हे कार्य मुळातूनच अभ्यासण्यासारखे आहे.

थोडक्यात हिन्दुराष्ट्रवादी सावरकरांच्या स्वप्नातील भारतीय समाज हा बुद्धिवादी आणि विज्ञाननिष्ठ होता. आणि या प्रागतिक समाजात मुस्लिमांना स्थान होते. हिंदू आणि मुसलमान हे एकाच हिंदी राष्ट्राचे व भारतीय समाजाचे घटक असल्यामुळे हिंदूंप्रमाणेच मुस्लिम समाजालाही विज्ञाननिष्ठ बनवणे, त्यांच्यात समाजसुधारणा घडवून आणणे सावरकरांना आवश्यक वाटले. राष्ट्रातील एकाच घटकाची सुधारणा केल्याने संपूर्ण राष्ट्राची सुधारणा आणि प्रगती कधीच होत नसते या त्रिकालाबाधित सत्याची सावरकरांना पूर्ण जाणीव होती म्हणूनच त्यांनी मागासलेल्या मुस्लिम समाजाचे सामाजिक प्रबोधन करण्याचा आग्रहाने आणि तळमळीने प्रयत्न केला. त्यांनी केलेला हा प्रयत्न अतिशय प्रामाणिक आणि मूलगामी होता.

भारतीय मुस्लिम समाजाने पुरोगामी बनावे :

भारतीय मुस्लिम समाजाने पुरोगामी बनावे, अंधश्रद्धा सोडून द्यावी, विज्ञाननिष्ठ बनावे, प्रगतिपथावर जावे आणि अधिक सक्षम व्हावे हीच "हिंदुत्वनिष्ठ" सावरकरांची आकांक्षा होती. ती आकांक्षा त्यांनी केवळ मनात ठेवली नाही तर प्रकटपणे, आग्रहाने आणि सातत्याने मांडली होती. स्पष्टच सांगायचे

झाले तर समाजप्रबोधनाचा सावरकरांचा विचार केवळ हिंदूसमाजापुरता मर्यादित नव्हता तर त्याला संपूर्ण राष्ट्रप्रबोधनाचे अधिष्ठान होते.त्यांच्याच शब्दात "आपल्या राष्ट्राला (त्यात मुस्लिम आलेच) धार्मिक तमोयुगातून आजच्या पुढारलेल्या विज्ञानयुगात आणून सोडणे हे आपले पवित्र असे कर्तव्य आहे आणि हाच एक खरा धर्म आहे."समाजसुधारणेच्या दृष्टिकोनातून सर्व धर्मांचा विचार करणारे सावरकर हे एकमेव सुधारक ठरतात.

श्री. शेषराव मोरे म्हणतात त्याप्रमाणे सावरकर मुस्लिम सुधारणेचा तीन दृष्टींनी विचार करतात.

१)मुसलमान जर विज्ञाननिष्ठ बनले तर त्यात त्यांचेच हित आहे नुकसान नाहीच.त्यांच्या हिताच्या दृष्टीने त्यांनी विज्ञाननिष्ठ बनलेच पाहिजे.मध्ययुगीन कल्पनांचा त्याग केला पाहिजे.

२)हिंदूसमाजाच्या सुधारणेच्या आणि राष्ट्रहिताच्या दृष्टीनेही विचार करता मुस्लिम सुधारणा होणे आवश्यक आहे.

३)मुस्लिम पोथीनिष्ठा सोडून इहवादी, विज्ञाननिष्ठ बनतिल तर एकराष्ट्रीयत्वाच्या दृष्टीने ते उपकारकच ठरेल आणि त्यांचे धर्मवेड संपेल.एकदा का ही धर्माधता संपली की हिंदू- मुस्लिम दंगलींचे कारण उरणार नाही.

अशा प्रकारे वरील तीन पातळ्यांवरून सावरकर मुस्लिम प्रबोधनाचे विचार मांडतात व या तीनही दृष्टींनी मुस्लिमांनी विज्ञाननिष्ठ बनणे कसे आवश्यक आहे हे पटवून देतात.

स्वहितासाठी इहवादी,विज्ञाननिष्ठ व आधुनिक दृष्टीकोण :

मुसलमानांनी किमान स्वहितासाठी तरी इहवादी,विज्ञाननिष्ठ व आधुनिक बनावे,धर्माधता सोडून प्रबळ व्हावे असे 'हिंदुराष्ट्रवादी' सावरकरांना वाटे.कुठल्याही धर्मनिरपेक्षतेचा टेंभा मिरवणाऱ्या व्यक्तीने असे विचार मांडल्याचे आपल्याला दिसणार नाही.मुसलमानांना उपदेश करताना सावरकर म्हणतात"हिंदुस्थानी राष्ट्राचे आज अपरिहार्य उपांग असलेल्या मुस्लिम समाजासही आमचे हेच सांगणे आहे की तुमचा समाजही ज्या धर्मवेडाच्या

रानटी समजुतींनी नि क्रूर आचारांनी बुजबुजलेला आहे, ते उपद्रवी आचार नि क्रूर धर्मवेड शक्य तितक्या लवकर सोडणे तुमच्या हिताचे आहे. हिंदूंवर उपकार म्हणून नव्हे किंवा ते तुमच्या धर्मवेडास भितात म्हणून नव्हे तर तो तुमच्या माणूसकीसच एक बट्टा आहे म्हणून आणि एका विशिष्ट जुनाट आणि मागासलेल्या संस्कृतीलाच घट्ट बांधून तुम्ही आडवे पडाल तर विज्ञानाच्या टाचेखाली निःशंकपणे चिरडले जाल म्हणून तुम्ही विज्ञाननिष्ठ बना". मुस्लिमांना त्यांच्याच हिताचा उपदेश करणारा दुसरा सुधारक गेल्या शंभर वर्षांत तरी हिंदूंमध्ये जन्मला आहे काय? (डॉ. आंबेडकर वगळता). "मुसलमान अद्ययावत बनल्यावाचून त्यांचा स्वतःचाही नाश होणार आहे म्हणून आता विज्ञाननिष्ठ बना" असा खरमरीत उपदेश करणारे एकटे सावरकरच!! काळची पावलं ही हत्तीप्रमाणे असतात म्हणून काळाच्या ओझ्याखाली दबण्याऐवजी काळनुसार मुस्लिमांनी बदलले पाहिजे असे सावरकरांना वाटते आणि तेच सत्य आहे.

पोथीनिष्ठेमुळे झालेली मुस्लिमांची हानी :

या प्रबोधनाचा पहिला आसूड पडतो तो कुराणप्रामाण्यावर! कुराण हा ईश्वरनिर्मित ग्रंथ न मानता मनुष्यकृत माना हा त्यांचा पहिला खणखणीत उपदेश होता. आणि म्हणूनच कुराणाचा योग्य तो सन्मान राखत पण त्यातील निर्बंध त्रिकालाबाधित न मानता मनुष्य जातीच्या हितास आज जे उपयुक्त आहेत ते आचरण्याची प्रवृत्ति स्वीकारा असे सावरकर म्हणतात. कुराणाच्या प्रामाण्याची बेडी तोडून टाकल्याशिवाय तो समाज काळाच्या प्रवाहात टिकू शकणार नाही असे सावरकरांचे मत होते आणि आज या मताची खात्री पटते. सर्व धर्मग्रंथांमध्ये जे जे बुद्धिशून्य असेल ते साफ़ सोडावे असे परखड बुद्धिवादी उपदेश ते करतात. हाच उपदेश त्यांनी आपल्या कथा कादंबऱ्यांमधूनही केलेला दिसतो ("मला काय त्याचे?") याच पोथीनिष्ठेमुळे झालेली मुस्लिमांची हानी सांगताना सावरकर युरोपिय प्रबोधनाचा आणि साम्राज्यविस्ताराचा दाखला देतात. जेव्हा प्रबोधनाचे बाळकडू मिळालेल्या युरोपशी हे पोथिनिष्ठ मुस्लिम भिडले तेव्हा त्यांची दाणादाण उडाली. खरेतर हा ऐहिकता आणि धर्माधता यातील संघर्ष होता ज्यात ऐहिकता विजयी झाली. म्हणूनच या जगाच्या स्पर्धेत जर

मुस्लिमांना टिकायचे असेल तर त्यांनी आधुनिकतेची कास धरलीच पाहिजे, विज्ञाननिष्ठ बनले पाहिजे असे सावरकर म्हणतात.

मुस्लिमांमधील अनेक धर्मांध रुढींवर सावरकरांनी कठोर टीका केली आहे. मात्र या पद्धतीच्या उगमाविषयी ते आदर राखून ते टीका करतात हे महत्वाचे आहे. बुरख्याची चाल कितीही कुराणोक्त असली तरी आज तरी ती बुरसटलेली, विद्रूप, अडगळीची, अडाणी रुढी आहे हे ते पटवून देतात. तुर्क, इराण यांनी बुरखा निषेधिला आहे. ते मुस्लिम जर ही रुढी त्यागत असतील तर आपण का कवटाळून बसायचे असा सवाल ते करतात. आणि बुरखा पद्धतीचे तोटे यांचे ते पुढे वर्णन करतात. हिंदूंप्रमाणेच मुस्लिमांच्या व्रतवैकल्यांवरही सावरकर टीका करतात. मुस्लिमांच्या रोज्यावर ते टीका करतात. याचे अहितकारक परिणाम सांगताना ते लढाईचे उदाहरण देतात. रोज्याच्या दिवसात काय लढाई उपाशी सैनिकांनी लढवायची का ? असा प्रश्न ते मुस्लिम बांधवांना विचारतात. रोज्यांच्या दिवसात काम कसे करायचे, शिकवायचे कसे, कष्ट कसे करायचे हे साधे प्रश्नही सावरकर विचारतात. यामुळे व्यक्ती, समाज आणि राष्ट्र यांची कार्यक्षमता घटते आणि

राष्ट्राचा विकास खुंटतो हे साधे तर्कशास्त्र सावरकर मांडतात. कुठल्याही सुजाण मनुष्याला पटतील असेच विचार आहेत. मुस्लिम प्रबोधनासठी त्यांनी "ताबूताची गोष्ट" आणि "अंगरख्याला माणसे बेतवणारा शिंपी" या दोन कथा लिहील्या आहेत या दोन्ही कथांचा निष्कर्ष हाच निघतो की "ऐहिक जगापुरता खरा धर्म म्हणजे ऐहिक विज्ञान हाच होय".

मुस्लिमांच्या सामाजिक प्रश्नांचा सावरकरांनी बारकाईने अभ्यास केला होता. त्यांनी लेखनाद्वारे हा अभ्यास मुस्लिम हितासाठीच मांडला होता. त्यांची भुमिका त्यांच्याच शब्दात पाहूया "मोपला काय, मुसलमान काय, ख्रिश्चन काय कोणाचीही जातीची जात आम्ही दुष्ट मानत नाही. ती तरी माणसेच आहेत. त्यांच्यातही दयाशील, सत्वशील व दयामय पुरुष स्त्रिया आहेतच की! आम्ही कोणत्याही जातीतील लोकांनी केलेल्या कृत्यांचा जो निषेध करतो तो त्या कृत्ये करणाऱ्यांचा असून त्यांच्या जातीचा किंवा धर्माचा असा नसतोच!" यामुळे सावरकरांनी इस्लामचा द्वेष केलेला दिसणार नाही.

सावरकर मुस्लिमांना केमाल पाशा या अतातुर्काचा आदर्श ठेवायला

सांगतात.केमाल पाशाने तुर्कस्तानला अद्यावत आणि विज्ञाननिष्ठ बनवले म्हणूनच ते राष्ट्र आक्रमक युरोपसमोर टिकू शकले.सावरकर म्हणतात " जर केमाल,जर सुलतानासारखा किंवा खलिफासारखा कुराणातच गुरफटून राहता तर आज जसे हिंदी मुसलमान तसे ते तुर्कही युरोपचे पाय चाटत पडले असते!अर्थातच जर हिंदी मुसलमानास तुर्कासारखे प्रगत व्हावयाचे असेल तर त्यांनीही हजारो वर्षांपूर्वीच्या रानटी धर्मवेडास सोडून विज्ञानाची कास धरावी"सावरकरांच्या या उपदेशातच त्यांना अभिप्रेत असलेल्या मुस्लिम समाजाचे चित्र स्पष्ट होते.भारतीय मुस्लिमांना कुणापुढे गुडघे टेकण्याची किंवा कुणाचे पाय चाटण्याची वेळ येऊ नये ही सावरकरांची इच्छा अतिशय बोलकी आहे.खरा राष्ट्रभक्त असाच समाजाचा विचार करतो.कारण मुस्लिम असे प्रबळ झाले तर राष्ट्रही प्रबळ होईल असे त्यांना वाटत होते.केमाल पाशाने जे बुद्धिनिष्ठ राज्य स्थापन केले यामुळेच सावरकरांना त्याच्याविषयी आदर वाटतो.त्याने अरबी संस्कृतिचे उच्चाटन करून एक प्रजासत्ताक,पुरोगामी राज्य तुर्कस्तान मध्ये स्थापन केले.त्याने केलेल्या सामाजिक क्रांतिचा अर्थ अतिशय व्यापक होता.सावरकरांना अभिप्रेत सेक्युलॅरिझम केमाल पाशाने अंगिकारला.केमाल पाशाने पुरोगामी आणि कठोर कायद्यांची प्रभावी अंमलबजावणी सुरू केली आणि खिलाफती तुर्कस्तान एक सार्वभौम व प्रगत राष्ट्र बनले.हिंदी मुस्लिमांनी यापासून बोध घ्यावा असे सावरकरांना वाटते.मुस्लिम प्रबोधनासाठी सावरकर एका मुस्लिम राजाचे उदाहरण देतात हे महत्वाचे आहे.या केमाल पाशापासून काहीतरी शिका,शिकाल तर प्रगतिपथावर जाल,या जगाच्या स्पर्धेत जिवंत रहाल असे सावरकर या आपल्या राष्ट्रबंधूंना बजावतात.मुस्लिमांच्याच प्रबळ आणि विज्ञाननिष्ठ राज्याचा आदर्श त्यांच्यासमोर ठेवतात हे उल्लेखनीय आहे.हा केमाल पाशाचा तुर्कस्तानातील आधुनिक मुस्लिम समाज हाच सावरकरांच्या ध्येयसृष्टीतील समाज होता.आणि त्याच विज्ञाननिष्ठ समाजनिर्मितीसाठी सावरकरांनी कमालीचे प्रयत्न केले.ते प्रयत्न किती मुलगामी आणि क्रांतिकारक आहेत ते वरील विवेचनावरून स्पष्टच होते.

मुस्लिम समाजप्रबोधन करणारे एकमेव सुधारक – स्वा.सावरकर
स्वातंत्र्यपूर्वीचा समाजसुधारणेचा इतिहास पाहिला तर स्वा.सावरकर हे

मुस्लिम समाजप्रबोधन करणारे एकमेव सुधारक ठरतात.(डॉ.आंबेडकरांचा अपवाद).मुस्लिम अनुनय आणि हितरक्षणाची भूमिका घेणाऱ्या काँग्रेसने मुस्लिम समाजप्रबोधनाला हात घालू नये ही मोठी दाहक वस्तुस्थिती आहे.काँग्रेसने मुस्लिम हितरक्षणाचा विचार प्रबोधनाच्या दृष्टिकोनातून मांडला नाही हे या राष्ट्राचे दुर्दैव म्हणावे लागेल.त्याहीपेक्षा मुस्लिम पोथिनिष्ठा आणि परंपरावाद जोपासण्याचे काम काँग्रेसने चोखपणे केले आणि त्यांना मध्ययुगात लोटले. हा राजकीय आरोप नाही तर ही वस्तुस्थिती आहे.पुरोगामित्वाचा टेंभा मिरवणाऱ्या कम्युनिस्ट आणि समाजवादी पक्षांनी आपली पुरोगामी आणि धर्मनिरपेक्ष ही प्रतिमा जपण्यासाठी या प्रबोधनाच्या विषयाला कधी हातही लावला नाही.कारण मुस्लिम प्रबोधन म्हणजे मुस्लिमांना दुखावणे असे अटळ समीकरण आहे.व्होटबँक जपण्यासाठी मुस्लिम मतदार दुखावून कसे चालेल? या गलिच्छ राजकारणामुळे मुस्लिम विकास झाला नाही.पण दुर्दैवाने सावरकरांच्या या क्रांतीकारक विचारांचा कोणी अभ्यास केलाच नाही.ना त्यांच्या अनुयायांनी ना विरोधकांनी! हे विचार कागदावरच राहिले.

हे मुस्लिम प्रबोधनाचे विचार लहानपणापासून मुस्लिमांमध्ये भिनले तर कशाला होइल तालिबानी ?कशाला होईल पुन्हा १९४७ ची दंगल ?

"पण लक्षात कोण घेतो".आता मुस्लिम सुधारणेसाठी सावरकरांचे विचार पुढे घेऊन जाणारे नेतृत्व मुस्लिम समाजातूनच निर्माण होणे आवश्यक आहे.मुस्लिमांना नव्या जगाचे आत्मभान देणारे नेतृत्व हवे आहे.हमिद दलवाई,मुअफ्फर हुसेन , रझिया पटेल या काही मुस्लिम नेत्यांनी या प्रबोधनाचा प्रयत्न स्वातंत्र्योत्तर काळात केला.आज अशाच आणखी प्रयत्नांची गरज आहे.हिंदुत्वनिष्ठ सावरकरांच्या स्वप्नातील प्रबळ,विज्ञाननिष्ठ, राष्ट्रवादी मुस्लिम समाज भारताला हवा आहे.

मुस्लिम समाज या सर्व विचारांकडे डोळसपणे बघेल हीच अपेक्षा स्वा.सावरकरांच्या १२६व्या जयंतीच्या निमित्ताने वाटते.

छत्रपति शिवाजी महाराज , एक जीवनक्रम :

— सूरज महाजन —

१६३०	जन्म, शिवनेरी
१६४६	रायशेखर येथे स्वराज्य स्थापनेची शपथ, तोरणा किल्ला हस्तगत
१६४९	पुरंदर येथे फ़त्तेखानाचा पराभव
१६५६	जावळीच्या चंद्रराव मोरे पारिपत्य
१६५९	अफ़जलखान वध आणि प्रतापगडची लढाई
१६६०	पन्हाळ्याहून सुटका
१६६०-१६६३	शाहिस्तेखानाचे आक्रमण परतवून लावले
१६६३	सुरतेवर पहिला हल्ला
१६६५	मिर्झाराजा जयसिंहाबरोबर पुरंदरचा तह
१६६५	स्वतः ८५ गलबते घेऊन कारवारवर हल्ला, प्रथमच नाविक सामर्थ्याचे प्रदर्शन
१६६६	आग्राभेट आणि औरंगजेबाच्या नजरकैदेतून सुटका
१६६८	औरंगजेबाने राजे हा किताब दिला आणि तह केला
१६७०	सुरतेवर दुसरी स्वारी
१६७०	कांचनबारी येथे मुघल सरदार दाऊदखानाचा उघड्या मैदानात पराभव
१६७१	साल्हेर किल्ला जिंकला आणि मुघल सत्तेचा दरारा पूर्णपणे नाहिसा झाला.
१६७४	शिवराज्याभिषेक
१६७४ ते १६८०	दक्षिण दिग्विजय
१६७६	कुतुबशहाशी मैत्रीचा तह
१६७८	रायगड येथे परत
१६८०	देहावसान

स्वातंत्र्यवीर वि. दा. सावरकर यांचा जीवनक्रम

--श्री. आशुतोष पाटणकर --

२८ मे १८८३	जन्म , भगूर गाव(जि.नाशिक)
१८९८	देवीपुढे सशस्त्र क्रांतीची शपथ
१ जानेवारी १९००	मित्रमेळा संघटनेची स्थापना
मार्च १९०१	विवाह
मे १९०४	अभिनव भारत या आंतरराष्ट्रीय क्रांतीसेनेची स्थापना
१९०५	विदेशी कपड्यांची होळी
१० मे १९०७	लंडन येथे १८५७च्या स्वातंत्र्ययुद्धाचा सुवर्णमहोत्सव साजरा
२ मे १९०८	लंडनमध्ये प्रथम शिवजयंती उत्सव
१९०८	हॉलंड येथे १८५७ चे स्वातंत्र्यसमर प्रकाशित केले
मे १९०९	बॅरिस्टर ची परिक्षा उत्तीर्ण पण पदवीस नकार
१३ मार्च १९१०	पॅरिसहून लंडनला येताना अटक
८ जुलै १९१०	मार्सेलीस बंदरात समुद्रात उडी
डिसें १९१०	२ जन्मठेपींची शिक्षा
४ जुलै १९११	अंदमानच्या कारावासास प्रारंभ
६ जाने १९२४	काळापाण्याहून सुटका व रत्नागिरीत स्थानबद्ध
१६ नोव्हें १९३०	रत्नागिरीत स्पृश्यास्पृश्यांचे सहभोजन
२२ फ्रेब्रु १९३१	पतितपावन मंदीर
१० मे १९३७	स्थानबद्धतेतून सुटका
३० डिसें १९३७	हिंदूमहासभेच्या १९व्या अ.भा.अधिवेशनाचे अध्यक्ष
१५ एप्रिल १९३८	महाराष्ट्र-साहित्यसम्मेलनाचे अध्यक्ष
१ फ्रेब्रु १९३९	निजाम विरोधात भागानगरचा निःशस्त्र प्रतिकार
५ नोव्हें १९४३	अखिल महाराष्ट्र नाट्य-सम्मेलन अध्यक्ष
१५ ऑगस्ट १९४७	दुःखमिश्रित आनंद , घरावर भगवाध्वज आणि राष्ट्रध्वज उभारले.
१० फ्रेब्रु	१९४९गांधी हत्या अभियोगातून निर्दोष मुक्तता
मे १९५२	अभिनव भारत संस्थेचा सांगता समारंभ
१ ऑगस्ट १९६४	मृत्यूपत्र केले
१ फ्रेब्रु १९६६	अन्न आणि औषध वर्ज करून प्रायोपवेशनाला सुरुवात
२६ फ्रेब्रु १९६६	देहविसर्जन
२७ फ्रेब्रु १९६६	महायात्रेत रा.स्व.संघाची सैनिकी मानवंदने नंतर अग्निसंस्कार....

वाचावे असे काही : पुस्तक परिचय

--श्री. विनायक बेलापुरे --

१)हिंदू स्वाभिमानाचे स्वर्णिम पृष्ठ - लेखक : श्री. गिरीश प्रभुणे.

जम्मू काश्मीर हे राज्य स्वतंत्र भारताच्या सुरुवातीपासूनच एक अस्वस्थ राज्य राहिलेले आहे.जम्मू -काश्मीर राज्याच्या निर्मितीत महाराजा हरिसिंह , पं. नेहरु , बॅ.जीना आणि शेख अब्दुल्लाह यांची प्रमुख भूमिका राहिलेली आहे. या मुद्द्याची कशी वेळोवेळी हेळसांड झाली,राजकीय परिपक्वतेच्या अभावामुळे स्वतंत्र भारताचा एक प्रांत कसा कायम अस्थिर राहिला याचे इत्यंभूत इतिहासाचे दर्शन श्री. गिरीश प्रभुणे यानी घडवले आहे.एकिकडे सरदार पटेलांच्या नेतृत्वाखाली बहुतेक सर्व संस्थाने भारतात धडाधड विलीन होत गेली तर काश्मीरचेच असणारे पं.नेहरु हाताळत असलेल्या संस्थानाचा एक अभूतपूर्व कायम स्वरूपी प्रश्न कसा निर्माण झाला याचे उत्तम विवेचन लेखकांनी केले आहे.ते लिहितात

"प्रत्येक क्षण महत्वाचा होता कारण पाकिस्तानने कबायलीच्या रुपात सैन्य काश्मीरात घुसवले होते.या कबायलींचे अत्याचार हिंदूंचे होऊ लागले होते.सर्वत्र अंदाधुंदी माजली होती.महाराजा हरिसिंह भारतीय सैन्य केंव्हा मदतीसाठी येते याची आतुरतेने वाट पहात होते.

इकडे दिल्लीत पंतप्रधान नेहरु काहीच ऐकायला तयार नव्हते. मेहेरचंद महाजन त्वरित सैन्य पाठवा म्हणत होते.नेहरुंची अट होती, प्रथम सत्ता अब्दुलांच्या ताब्यात द्या. मगच सैन्य येईल.....२२ ऑक्टोबर ला कबायलींची सेना काश्मीरमध्ये घुसली होती.त्यांनी बारामुल्ला घेतले.वेगाने रक्तपात करित टोळ्या हिंदूंची संपत्ती लुटत , स्त्रियांचे अपहरण करत ,मंदीरे तोडत , काश्मीर मध्ये घुसत असताना चार दिवस नेहरुंनी अडेलतडूपणे वेळ काढला.अखेर २६ ऑक्टोबर ला सैन्य पाठवायचा निर्णय झाला तोपर्यंत कबायलींच्या हातात अर्धा काश्मीर गेला होता.आणि नेहरुंच्या आग्रहाने शेख अब्दुल्ला काश्मीरचे पंतप्रधान बनले होते.....शस्त्रसंधी ना करता भारतीय सैन्याने तो भूभाग परत

मिळवायला हवा होता पण शेख अब्दुल्लांच्या सल्ल्याने ही समस्या सोडविण्यासाठी सरदार पटेल व अन्य भारतीय नेत्यांचा विरोध असतानाही " युनो " कडे नेली.आणि युनोने युद्धबंदीचा आग्रह धरला आणि "एल ओ सी " आस्तित्वात आली."

वेगळा दर्जा, वेगळे निशाण, वेगळी घटना आणि पंतप्रधान पद असणारे जम्मू काश्मीर आस्तित्वात आले.

लोकसंख्या आणि क्षेत्रफळ दुप्पट असतानाही हिंदू बहुल जम्मूला नेहमी दुय्यम स्थान मिळत गेले. ४२ लाख लोकसंख्येच्या जम्मू भागाला ३७ विधानसभा जागा तर मुस्लिम बहुल काश्मिरला ४० लाख लोकसंख्येसाठी मात्र ४६ विधानसभा जागा देऊन विधानसभेत नेहमी जम्मूपेक्षा काश्मीरचेच वर्चस्व राहील हे पाहिले गेले.

त्यानंतरची पुढची कित्येक वर्षे जम्मू काश्मीर मधील हिंदू जनतेने पाशवी अत्याचाराचे भोगलेले तांडव ह्या पुस्तक रुपाने लोकांसमोर मांडण्यात लेखक यशस्वी झाले आहेत.

मात्र अन्याय मुकाट्याने सोसणा-या जम्मू काश्मीर मध्ये नुकत्याच झालेल्या अमरनाथ श्राईन बोर्डाला जमीन देऊन नंतर ती विनाकारण परत घेतल्याचे निमित्त झाले आणि समाजाचे धगधगते चैतन्य सगळी आवरणे फोडून प्रचंड उसळीनिशी बाहेर आले. काश्मीर मध्ये पोस्टर्स लावण्यात आली होती , घोषणा दिल्या जात होत्या

"काश्मीर बनेगा जन्नत , हिंदू औरतोंके साथ...
हिंदू मर्दोंके बिना....."

"यहाँ क्या चलेगा , निजामे मुस्तफ़ा
निजामे मुस्तफ़ा"

६० वर्षे अत्याचार भेदभाव सहन करणा-या, एरवी गोगलगाय वाटणा-या , राष्ट्रीय समाजाच्या अंगप्रत्ययांगात त्याने चिरविजयी शक्तीचा दैदीप्यमान संचार घडवला आणि उभे राहिले एक १० दिवसांचे चिकाटीने आणि कमालीच्या त्वेषाने लढवले गेलेले बाबा अमरनाथासाठी लढवले गेलेले अभूतपूर्व आंदोलन, ज्यामुळे उभा काश्मीरच नव्हे तर सुप्त निद्रीस्तावस्थेत पहुडलेला हिंदू समाज खडबडून जागा झाला. म्हणूनच या आंदोलनाला भारताच्या नवोत्थानाची गुरुकिल्ली संबोधण्यात आले आहे. लेखकांनी प्रत्यक्ष आंदोलनकारींच्या मुलाखतींनी अतिशय जिवंत केलेला हा भारताच्या अत्याधुनिक इतिहासातील धडा नजिकच्या काळात आदर्श ठरेल असे सोनेरी पान आहे.

म्हणूनच जरूर वाचावे असे हे पुस्तक

" हिंदू स्वाभिमानाचे स्वर्णिम पृष्ठ - अमरनाथ संघर्ष यात्रा"

लेखक - श्री. गिरीश प्रभूणे.

पृष्ठे : १५२

किंमत : रु. ५०/-

भाविसा भवन

१२१४ / १२१५ सदाशिव पेठ ,

पेरुगेट भावे हायस्कूल परिसर,

पुणे - ४११ ०३०

दूरभाष : ०२०-२४४८७२२५

२)सावरकर एक अभिनव दर्शन : द्वारा: अभिनव निर्माण प्रतिष्ठान

स्वातंत्र्यवीर विनायक दामोदर सावरकर यांची पत्रे , लेख , मृत्युपत्र यांनी नटलेले पुस्तक हे श्री.अभिराम दीक्षित यांच्या अभिनव निर्माण प्रतिष्ठानाने प्रकाशित केलेले आहे.

"हुतात्मा अंदमानात मेले का नाहीत "

ब्रिटीशांची अट मान्य करून सावरकर सुटले पण त्यांच्यावर विरोधकांकडून प्रचंड टीका करण्यात आली.पण या शिवनीतीचे वर्णन सावरकरांनी स्वतः केले आहे. अफ़जलखानासमोर शिवराय हात जोडून उभे होते परंतू ज्याहातात वाघनखे होती ते हात जोडून ! त्याचप्रमाणे औरंगजेबाच्या हातात आग्रा येथे सापडले असताना शिवाजी महाराजांनीही नेमक्या याच नीतीचा अवलंब करत कित्येक अर्ज केले होते .पण तुरुंगात पडलो म्हणून तिथेच मरून जाण्याच आत्मघात त्यांनी कधीच केला नाही. प्रसंगी हात जोडून वेळ निभावून नेली ती औरंगजेबाच्या हातावर तुरी देऊन निसटून जाऊन त्याच्याच छातीवर हिंदुपदपातशाहीच्या सिंहासनाचा पाय रोवण्यासाठीच.

"माझे मृत्युपत्र "

अंदमानची , काळ्या पाण्याची ५० वर्षे इतकी शिक्षा सुनावल्यावर हे मृत्युपत्र सावरकरांनी आपल्या वहिनीला लिहिले आहे.पुढच्या पिढ्यांनी मातृभूमीला काय द्यायचे याचा जमाखर्चच यात सावरकरांनी मांडला आहे. एका जेरबंद झालेल्या पण मातृभूमीवरचे आपले प्रेम,निष्ठा किंचीतही कमी न झालेले हृदय हेलावून टाकणारे असे एका थोर सेनानीचे विचार, अलिकडच्या पिढीला मार्गदर्शक ठरतील असे.

जातिपातींच्या वर उठून अवघा हिंदुस्थान एक होण्यासाठी जातिंचे उच्छेदन हा मार्ग स्वा.सावरकरांनी सांगितला आहे. यातील "भटशाही कशी संपवावी" किंवा "काशी येथे भरलेले माकडसम्मेलन आणि भाकड सम्मेलन " याद्वारे त्यांनी हिंदूंमधील जातीभेदाभेदाच्या प्रवृत्तीमुळे समाजाचे पर्यायाने देशाचे कसे नुकसान होते याचा उत्तम उहापोह. परिस्थिती बदल हा शब्दच समजून न घेता केवळ

पोथीनिष्ठता पाळणा-यांवर टीका.अस्पृश्यतेची रुढी ही अत्यंत अन्याय्य आणि आत्मघातकी असल्यामुळे मुख्यतः केवळ माणुसकीसाठी म्हणूनच तिचे निर्दालन केले पाहिजे , याचा पाठपुरावा अन्य लेखांकाद्वारे स्वा.सावरकरांनी केला आहे.

स्वा.सावरकरांच्या साहित्याचे पुनर्प्रकाशन करून त्यांच्या विचारांचे खरोखर अभिनव दर्शन घडवणारे अतिशय वाचनीय असे एक पुस्तक.

"सावरकर – एक अभिनव दर्शन "

प्रकाशक : अभिनव निर्माण प्रतिष्ठान

पृष्ठे : ११३

किंमत : रु १००/-

संपर्क :

श्री.राहुल दरेकर (९८८११२२२७७)

श्री.ओंकार (९९७०३९५६५०)

साद देती गिरीशिखरे -- शिवशाहीतील दुर्गदर्शन

--श्री. अभिजीत बापट --

छत्रपति शिवाजी महाराजांनी ज्या गडकोटांच्या, किल्ल्यांच्या आधाराने हिंदवी स्वराज्याची , हिंदुपदपातशाहीची मुहुर्तमेढ रोवली असे किल्ले ब्रिटीशांच्या काळात एक एक करून खंडहर बनविले गेले जेणे करून पुन्हा त्या गौरवशाली वारसाची ओळखही पुसली जावी. परंतु महाराष्ट्रातीलच नव्हे तर उभ्या हिंदुस्थानातील गिरीप्रेमी , अभ्यासक या किल्ल्यांवर वारंवार जाऊन त्या उज्वल परंपरेला उजाळा देत असतात. अश्या गिरीप्रेमींसाठी महाराष्ट्रातील किल्ल्यांवर कसे जावे याची माहिती देण्याचा एक अल्प प्रयत्न.

महाराष्ट्रात आज एकूण चार प्रकारचे ३७८ गडकोट किल्ले आढळतात.

१) गिरीदुर्ग २) जलदुर्ग ३) भूदुर्ग ४) मिश्रदुर्ग .

त्यातील काही पुढील प्रमाणे.

१) दुर्ग - हिंदूदुर्गराज श्री रायगड (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव	: पाचाड, रायगडवाडी
जवळचे ठिकाण	: महाड
जिल्हा	: रायगड
उंची	: २८८१ फुट
जवळचे दुर्ग	: लिंगाणा, कोकणदिवा
जाण्याचा मार्ग	: रायगड जिल्ह्यातील 'महाड' या तालुक्याच्या ठिकाणापासून रायगड २४ किमी अंतरावर आहे.
वैशिष्ट्य	: शिवरायांची राजधानी

२) दुर्ग - श्री कोकणदिवा (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव	: घोळ, सांदोशी
जवळचे ठिकाण	: रायगड
जिल्हा	: पुणे / रायगड

जवळचे दुर्ग : लिंगाणा , रायगड
जाण्याचा मार्ग : रायगडच्या टकमक टोकावरून समोर नजर
टाकल्यास एक उंच डोंगर दिसतो त्यालाच कोकणदिवा म्हणतात.त्याच्या डाव्या
बाजूस घाटवाट आहे.त्यास 'कावळ्या घाट' म्हणून ओळखले जाते.रायगडवाडीतून
काळनदी ओलांडून 'सांदोशी' गाव गाठून तिथून कावळ्या घाट चढून मग '
घोळ' गावात यावे.तिथून कोकणदिव्यावर जाण्यास वाट आहे.

वैशिष्ट्य :
रायगडा पेक्षाही हे उंच ठिकाण.कावळ्या घाटावर पहा-याचे ठिकाण होते.

३)दुर्ग - श्री साल्हेर , श्री सालोटा (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव : साल्हेर
जवळचे ठिकाण : कळवण,सटाणे
जिल्हा : नाशिक
उंची : साल्हेर (५१४० फुट)

जाण्याचा मार्ग : नाशिकहून ६५ किमी अंतरावर वणी,श्री सप्तश्रृंगी
मार्गे कळवण हे तालुक्याचे ठिकाण आहे. कळवणहून मुल्हेर, ताहराबादला
जाणा-या बसने साल्हेर गावी साधारण १ तासात पोहोचता येते.किंवा सटाणे
येथूनही बसची सोय आहे.साल्हेर गावातून दुर्ग डावीकडे ठेवीत डांबरी
रस्त्याने चालू लागावे.दोनच मिनीटात एक पायवाट साल्हेरकडे जाते.

वैशिष्ट्य :
साल्हेर हा महाराष्ट्रातील सर्वात उंच दुर्ग आणि दुस-या क्रमांकाचे शिखर
आहे.सालोटा हा साल्हेरचा जोडदुर्ग आहे.या दोहो मधील खिंडीतून डव्या बाजूने
साल्हेर गावात तर उजव्या बाजूने वाघांबे गावात उतरता येते.

४)दुर्ग – श्री मुल्हेर , श्री मोरा आणि श्री हरगड (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव	: मुल्हेर
जवळचे ठिकाण	: कळवण , सटाणे
जिल्हा	: नाशिक
उंची	: मुल्हेर (४२८४ फुट) , हरगड (४४६० फुट)
जाण्याचा मार्ग	: कळवण किंवा सटाण्याहून ताहराबाद आणि तेथून मुल्हेर गाव ९ किमी अंतरावर आहे.तेथून हरगड,मुल्हेर कडे जाता येते.
वैशिष्ट्य	: मोरा हा मुल्हेरचा दुसरा बालेकिल्ला आहे.

५)दुर्ग – श्री मांगी-तुंगी , श्री रतनगड उर्फ नाहवा (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव	: भीलवाड
जवळचे ठिकाण	: ताहराबाद
जिल्हा	: नाशिक
उंची	: मांगी-तुंगी (३१३६ फुट) , रतनगड (४११० फुट)
जवळचे दुर्ग	: मुल्हेर, मोरा आणि हरगड
जाण्याचा मार्ग	: नाशिकहून कळवण (५५ किमी) या तालुक्याच्या गावी यावे.तिथून सटाणामार्गे ताहराबादला जाताना "दसवेळ" यागावी उतरावे.दसवेळ हून वडापने किंवा एक तासाच्या पायी चालण्यानंतर भीलवाड गाव गाठावे.
	भीलवाडला धर्मशाळेत रहायची सोय होते. भीलवाडहून जवळच वडखेल या गावी यावे.तेथून रतनगडला जाण्याचा मार्ग आहे.रतनगडावरून मुल्हेर-हरगड व त्याच्या उजव्या बाजूस दूरवर साल्हेर-सालोटा दिसतात.
वैशिष्ट्य	: भीलवाड जवळच्या मांगी-तुंगी या सुळक्यांना

त्याच्या पोटातील लेणी पाहत
प्रदक्षिणा घालता येते.

६)दुर्ग – श्री गाळणा , श्री कंक्राळा (गिरीदुर्ग) आणि मालेगाव (भुईकोट)

पायथ्याचे गाव : गाळणा
जवळचे ठिकाण : धुळे , मालेगाव
जिल्हा : नाशिक / धुळे
उंची : गाळणा (१९६८ फुट), कंक्राळा(२४७६ फुट)
जाण्याचा मार्ग : नाशिक-धुळे महामार्गावर नाशिकहून अंदाजे १००
किमी अंतरावर मालेगाव हे तालुक्याचे ठिकाण आहे.तेथून साधारण ३० किमी वर
गाळणा हे गाव आहे. गाळण्यातील नाथपंथियांच्या आश्रम व मंदिराच्या
उजव्या बाजूने गाळणा गडाकडे जाणारी दगडी,फ़रसबंदी वाट आहे. आजही
त्याच्या पायथ्यापासून माथ्यापर्यंत तटबुरुज तिकून आहेत.त्याच्या पूर्वेस लळिंग व
नैऋत्येस कंक्राळा आहे.कंक्राळ्यास जाताना वाहनांची फ़ार गैरसोय
आहे.मालेगावहून डोंगराळे वा गाळण्यास जाणा-या बसने 'करंजगव्हाणला'
उतरावे. तेथून जीप ठरवून वा पायी ७-८ किमी वरील कंक्राळ्यास जाता
येते.हा डोंगर "गड" आहे हे या परिसरातील लोकांनाही फ़ारसे माहीत नाही.

७)दुर्ग – श्री रवळा , श्री जवळा (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव : तिवारी वस्ती
जवळचे ठिकाण : वणी, कळवण
जिल्हा : नाशिक
उंची : रवळा (४१३१ फुट) , जवळा (४०५६ फुट)
जवळचे दुर्ग : मार्कंडा,श्री सप्तश्रुंगी
जाण्याचा मार्ग :
रवळा – जवळा हे जोडकिल्ले मार्कंडा गडाला .खेटून उभे आहेत.मार्कंडा हा श्री

सप्तश्रुंगीला लागून आहे.मार्कंडा व खळ्या यामध्ये फ़क्त एक खिंड आहे.नाशिक, वणी, कळवण एस.टी. मार्ग या खिंडीतून जातो. वेड्यावाकड्या वळणाचा हा रस्ता पावसाळ्यात बहुदा बंद असतो.खिंडीत लहानसे मंदीर आहे.येथून डावीकडे मार्कंडा दुर्ग तर उजवीकडे खळ्या-जवळ्याकडे घेऊन जाणारी पायवाट आहे. याखिंडीत ' तिवारी वस्ती ' नावाची लहानशी वस्ती आहे.

८)दुर्ग - श्री रामसेज , श्री देहेरगड / भोरगड (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव : आशेवाडी (रामसेज)
जवळचे ठिकाण : नाशिक
जिल्हा : नाशिक
उंची : ३२७३ फ़ुट

जाण्याचा मार्ग :
नाशिकहून रामसेज १५ किमी अंतरावर असून बसची चांगली सोय आहे.रामसेज च्या पूर्वेस नाशिक-पेठ रस्त्याच्या पलिकडे देहेरगड आहे.रामसेज वरून देहेर व त्याचे सुळके यांचे स्पष्ट दर्शन होते.

वैशिष्ट्य :
श्रीराम वनवासात असताना त्यांचा रामसेजवर मुक्काम झाला असावा.त्यामुळेच या डोंगराची ओळख "रामाची शय्या / रामसेज" अशी आहे.देहेरगड सध्या भारतीय सैन्याच्या ताब्यात असून यावर रडार यंत्रणा असल्याने गडावर येण्यास अनुमती मिळत नाही.

९)दुर्ग - श्री त्रिंबकगड / श्री त्र्यंबकेश्वर / ब्रह्मगिरी (गिरीदुर्ग)

पायथ्याचे गाव : त्र्यंबकेश्वर

जवळचे ठिकाण : नाशिक
 जिल्हा : नाशिक
 उंची : ४२४८ फुट
 जवळचे दुर्ग : अंजनेरी
 जाण्याचा मार्ग :

नाशिकपासून १८ किमी अंतरावर असून बससेवा चांगली उपलब्ध आहे.

वैशिष्ट्य : हे बारा ज्योतिर्लिंगांपैकी एक पवित्र ठिकाण आहे.

१०)दुर्ग – श्री तारापुर व डहाणू (मिश्रदुर्ग)

जवळचे ठिकाण : डहाणू
 जिल्हा : ठाणे
 जाण्याचा मार्ग :

ठाणे जिल्ह्यातील तारापुर या ठिकाणी येण्यासाठी बोईसर,पालघर व डहाणू या ठिकाण हून बसेसची सोय आहे. डहाणू रेल्वेस्थानकावरून डहाणू दुर्गावर जाण्यासाठी वाट आहे.

वैशिष्ट्य :

महाराष्ट्रापुरता विचार करता डहाणू हा समुद्रकिना-यावरील सर्वात उत्तरेकडील गड आहे.

(क्रमशः)

एक निवेदन :

दरवर्षी प्रमाणे यंदाही "भरारी गिर्यारोहण संस्था,मुंबई " हे नरवीर बाजी प्रभू देशपांडे यांच्या ३४९व्या पुण्यतिथी निमित्त "पन्हाळगड-पावनखिंड-विशाळगड " ही पदभ्रमण मोहिम ५ जुलै ते ९ जुलै २००९ या कालावधीत आयोजित करित आहे.यात सहभागी होऊ इच्छिणा-यानी कृपया येथे संपर्क साधा :

१)उन्मेष जाधव-९८१९२९२३७३ २)मंदार खेडेकर-९८६९३७८०३६

३)उंडाळकर-९८६९१७६०७० ४)आशिष गिरी-९७०२६२३५८९

स्वा.सावरकरांची त्रिखंडात गाजलेली उडी

--श्री.सौरभ वैशंपायन--

(स्वर्गीय मिलिंद गाडगीळ यांच्या भाषणावरून प्रेरित)

स्वा.सावरकर सन १९१० च्या जून महिन्याच्या शेवटी लंडन मध्ये परतले.स्वास्थ्य आणि सुरक्षा या दोन्ही कारणांनी ते श्यामजी कृष्ण वर्मा आणि मादाम कामा यांसारख्या असामींबरोबर फ्रान्समध्ये काही काळ होते.मात्र स्वतःच्या नावाचे अटक वॉरंट निघाले आहे हे माहीत असताना ही सावरकर लंडनला परतले.ब्रिटीश पोलिसांनी त्यांना अटक करून त्यांच्यावर भारताने उडणखटला भरायचे ठरवले. १ जुलै रोजी त्यांना 'मोरिआ' या बोटीवर चढवण्यात आले. ७ जुलै रोजी बोट फ्रान्स च्या मार्सेलिस बंदराजवळ नांगरली असताना सावरकरांनी धाडसी निर्णय घेतला.जहाजाच्या पोर्टहोलमधून मोठ्या कष्टाने स्वतःचे शरीर बाहेर काढले आणि त्या फ्रेसळणा-या समुद्रात उडी मारली.त्यांच्या पाठोपाठ शिकारी पाठी शिकारी कुत्रे धावावेत तसे ब्रिटीश पोलिस सुटले.सावरकरांना काही समुद्रात पोहायचा सराव नव्हता.सावरकर जसे-जसे धक्क्यापर्यंत पोहोचू लागले तसे-तसे लाटांच्या प्रतिकाराने मागे हटू लागले.पाठीमागून पोलिस गोळीबारही करत होते.रक्ताने माखलेले शरीर,समुद्राच्या खा-या पाण्यामुळे अंगाची लाही लाही होत असतानाही,पाठून येणा-या गोळीवर आपले नाव असू शकते ह्याची कल्पना असतानाही हा निधड्या छातीचा क्रांतिकारक जीववरची धडपड करत होता.अखेर सावरकरांनी मार्सेलीसचा धक्का गाठला.समुद्रात पोहून दम लागलेला असताना त्यांनी शहराच्या आतील भागात धांव घेतली.ब्रिटीश पोलिसही किना-यावर पोहोचले होते.त्यांनी सावरकरांचा पाठलाग केला.सावरकरांना फ्रेंच पोलिस दिसताच त्यांनी स्वतःला अटक करवून घेण्याचे प्रयत्न केले, मात्र तो पर्यंत उशीर झाला होता.तिथे पोहोचलेल्या ब्रिटीश पोलिसांनी फ्रान्सच्या पोलिसांवर चार दमड्या फ्रेकल्या आणि सावरकरांना आपल्या ताब्यात घेतले.सावरकरांना मारझोड करत परत बोटीवर नेले.बोटीने किनारा सोडला आणि मग मादाम कामा आणि श्यामजी वर्मा तिथे पोहोचले.जर ते थोडावेळ आधी पोहोचले असते तर कदाचित वेगळा इतिहास लिहिला गेला असता.मात्र नियतीने सावरकरांच्या नशिबात दुर्दैवाने काळे पाणी लिहीले होते.

पुढे घटीत इतिहासाप्रमाणे सावरकरांना दोन जन्मठेपांची ,५० वर्षे काळ्यापाण्याची शिक्षा झाली.मात्र सावरकरांनी मार्सेलीस ला जी उडी मारली त्यामुळे ज्या राजकिय घटना घडत गेल्या त्याचे वर्णन " दुमदुमली पाताळे उठला प्रतिशब्द " असेच करावे लागेल. कारण परदेशांनी तर सावरकरांच्या अटकेवर आक्षेप घेतलाच त्यात आश्चर्य नाही पण 'द मेल ' , 'मोर्निंग पोस्ट', 'डेली न्यूज' सारख्या ब्रिटीश वृत्तपत्रांनी देखिल टीकेचे मोहोळ उठवले.अनेक नामवंत व्यक्तींनी याचा दखल घेण्या इतका निषेध केला.

सावरकरांना अटक करून मुंबईत आणले.त्यावेळी सर जॉर्ज क्लार्क हे मुंबईचे गव्हर्नर होते.त्यावेळी ब्रिटीशांचे भारतमंत्री मि.मोर्ले होते.मोर्ले हा न्यायाची चाड असलेला माणूस होता.सावरकरांना शिक्षा मिळू नये म्हणा किंवा ती कमी व्हावी म्हणून मोर्ले यांनी फ़ार प्रयत्न केले. १ जुलै ते ३० ऑगस्ट या काळात त्यांनी जॉर्ज क्लार्क यांना ७ तारा पाठविल्या.मात्र क्लार्क यांचा भारतीय क्रांतिकारकांवर दात होता म्हणून त्यांनी त्यावेळचे ब्रिटीश पंतप्रधान मि हेन्री आयर्विन यांना विनंती करून ३० ऑगस्ट रोजी मोर्ले यांची उचलबांगडी करवली.मात्र मोर्ले कच्च्या गुरुचे चेले नव्हते.या दोन महिन्यात त्यांनी सरकारकडून एक अर्ज मंजूर करून घेतला " राजकिय छळापोटी कोणावरही परस्पर खटले भरू नयेत त्यासाठी सरकार ची मान्यता व आवश्यक पुरावे जवळ असणे जरूरीचे आहे." त्यामुळे सावरकरांवरील खटला लांबणीवर पडला , मात्र ३० ऑगस्ट रोजी मोर्ले जातात ना जातात तोच ३१ ऑगस्ट रोजी सावरकरांवर मुंबई उच्च न्यायालयात खटला दाखल झाला.

इंग्रजांनी सावरकरांवर खटला भरवला खरा मात्र सावरकरांच्या उडीने त्यापाण्यात उठलेले तरंग सरकारचे सिंहासन हादरवायला पुरेसे ठरले.वर सांगितल्या प्रमाणे ब-याच वृत्तपत्रांनी या बातमीला प्राधान्य दिले.

सावरकरांना ब्रिटीश वृत्तपत्रांनी दिलेला पाठिंबा :

१)मॉर्निंग पोस्ट : " सावरकरांच्या प्रश्ना बाबत ब्रिटनने अमानुष पणा केला आहे.

२) डेली न्यूज : "ब्रिटीश पोलिसांनी आंतरराष्ट्रीय गुन्हा केला आहे , सावरकरांना परत फ्रान्स च्या ताब्यात द्यावे.

या डेली न्यूज चे संपादक मि.रॉबर्ट लिंड यांच्याविषयी अधिक सांगायचे म्हणजे श्री.मदनलाल धिंग्रा यांचे मृत्यूपत्र "चॅलेंन्ज (आव्हान)" जे त्यांनी सर्व भारतीयांना सादर केले ते मृत्यूपत्र इतर कोणी छपायला तयार नसताना त्या पत्रातील भाषा , तळमळ व धगधगती देशभक्ती पाहून याच रॉबर्ट लिंड यांनी त्यांच्या "डेली न्यूज" च्या अंकात छापले . अर्थात त्यांना सावरकरांबद्दल आदर असणे स्वाभाविक होते.

फ्रान्सचा विरोध :

यावेळी फ्रान्समध्ये देखिल या घटनेने वादळ उठले होते. त्यावेळी फ्रान्स मध्ये "रिव्होल्युशन फ्री प्रेस" हे नावाजलेले पत्रक होते. यात देशो देशीच्या क्रांतीकारकांचे विचार छापले जात.या पत्रकाने लिहीले, " आज प्रत्येक फ्रेंच माणसाची मान शरमेने झुकलेली आहे.सावरकरांना वाचविणे हे आपले आद्य कर्तव्य आहे तोपर्यंत विश्रांती नाही."

ला-मातिम हा बडा फ्रेंच लेखक लिहीतो , " जर सावरकरांना परत आणले नाही तर फ्रान्सला जगात तोंड दाखवायला जागा उरणार नाही. "

सावरकरांना जगभरातून मिळालेला पाठिंबा :

यावेळी जर्मनीला ब्रिटनवर ताशेरे ओढण्याची संधीच मिळाली.जर्मन संसदेने (राईशस्टॅग) म्हणले "ही घटना ब्रिटीशांचा न्यायाचा ढोंगी बुरखा फ़ाडायला पुरेशी आहे." इटलीत "ला-रिपब्लिका" या पक्षाचे नेते मि.एफ़.एम.झानरिन यांनी इटलीच्या सरकारकडे मागणी केली – "इटलीने ब्रिटनवर दबाव टाकावा जेणे करून सावरकरांची सुटका होईल." यासाठी झानरिन यांनी सभा घेतली.इटलीच्याच रॉबर्ट सिव्लीआनो या लेखकाने १९१० पर्यंतचे सावरकर चरित्रदेखील लिहीले.या लेखकाने "लीग ऑफ़ ह्युमन राईटस् " समोर हा प्रश्न मांडला. त्यावेळचे मार्सेलीस शहराच्या महापौरांनी पंतप्रधान ब्रिओन यांच्याकडे ,

सावरकरांचा ताबा घ्या , असा लकडा लावला.

युरोपातील वृत्तपत्रीय आणि राजकारण ढवळून निघाले :

या प्रकारामुळे दिवसेंदिवस प्रकरण गंभीर होत गेले.ब्रिटन मधील लिबरल पक्षाचे नेते मि.हिलमन यांनी जस्टीस या पत्रकातून काही लेख लिहीले.सावरकरांची सुटका व्हावी म्हणून ब्रिटन मधील इटालियन आणि फ्रेंच कामगारांनी १ दिवसाचा संप केला. हे सर्व वाचून थक्क व्हायला होते की, कोण्या एका भारतीयासाठी सर्वसामान्य युरोपियन लोकांनी आपलेपण दाखवावे ? त्या समुद्रातील उडीने युरोप पेटून उठावा , असं का व्हावं ? कारण सावरकरांनी लंडनमध्ये फ्रक्त पिस्तुले आणि बॉम्बच बनविले नाहीत तर अनेक ब्रिटीश, रशियन, फ्रेंच आणि जर्मन क्रांतिकारकांशी प्रेमाचे-सौहार्दाचे संबंध प्रस्थापित केले होते.जपान-अमेरिके सारख्या देशात आपले जाळे पसरविले होते.आम्हाला खंत एकच आहे की ज्या वीराला संपूर्ण जग पाठिंबा देत असताना आम्ही मात्र "अहिंसेच्या राजकारणापायी" सावरकरांची सतत उपेक्षाच केली.सर हेन्री कॉटन यांनी त्यावेळच्या नववर्षाच्या समारंभात श्री.बिपिनचंद्र पाल यांच्याकडे बोलताना म्हणले " सावरकरांच्या देशप्रेमाबद्दल शंका घेणे मूर्खपणाचे ठरेल , आपणा सर्वांनी त्यांच्या सुटकेसाठी लंडन विरुद्ध लढा दिला पाहिजे." या वाक्यावर अनेक ब्रिटीशांनी ब्रिटनच्या राजसत्तेविरुद्ध जाण्याची भाषा करणा-याला शिक्षा व्हावी म्हणून निष्फळ प्रयत्न देखील केले. स्विट्झर्लंड मध्ये त्यावेळी "स्विस-वॉन्डर्ड" असे एक पत्रक होते.पुढे हा खटला संपे पर्यंत अनेक बातम्या यात छापल्या.बेल्जियम मधील एका वृत्तपत्राने लिहीले " या घटने मुळे युरोप परत एक पाऊल मागे आला आहे.या घटनेला एक अंधारी किनार आहे." ल्वादिमीर लेनिन या रशियन पत्रकाराने लिहीले " एका स्वातंत्र्यायोध्याला असे छळले जाणे हे सहनशीलतेच्या पलीकडचे आहे.कार्ल मार्क्स चा नातू लिहीतो "या सर्व घटना दुःखदायक आहेत."जपान मधील मोयो या बड्या नेत्याने ब्रिटीशांनी सावरकरांची सुटका करावी अशी मागणी केली.या सर्वांत कळस म्हणजे स्पेन,पोर्तुगाल आणि पेराग्वे या भारताशी फ़ारश्या संबंध नसलेल्या देशांनी सुद्धा आपल्या राजदूतांकरवी ब्रिटीशांना पत्रे पाठवली त्याचा आशय असा होता की "

सावरकरांच्या बाबतीत ब्रिटनने अमानुषपणा केला आहे हे मान्य करुन जाहिर माफ्री मागावी,इतकेच नव्हे तर फ्रान्स च्या सांगण्याप्रमाणे हा खटला आंतरराष्ट्रीय न्यायालयात मांडावा आणि शक्य तेव्हा त्वरेने सावरकरांना फ्रान्सच्या ताब्यात द्यावे."

रशियाच्या झारचा गुन्हेगार हस्तांतरणाचा नवा कायदा आस्तित्वात आला :

रशियाच्या झार ने तर एकूण राजकिय परिस्थिती पाहून "रशिया कोणत्याही गुन्हेगाराचे हस्तांतरण करणार नाही आणि रशियन गुन्हेगारांचे हस्तांतरण करवणार नाही असा कायदाच केला.कारण त्यावेळी रशियन जनता क्रांतीच्या उंबरठ्यावर होती.न जाणो एखादा रशियन सावरकर निघायचा हा धसका झार ने घेतला असावा.(पुढे पहिल्या महायुद्धाच्या वेळी रशियात क्रांती झाली आणि झारची कोवळी मुले देखील रशियन क्रांतिकारकांनी कापून काढली).

हेगच्या न्यायालयातील पक्षपात :

हा सगळा रागरंग बघून इंग्लंडचे परराष्ट्रमंत्री एडवर्ड ग्रे आणि फ्रान्स चे राजदूत पॉल गॅनबॉ यांनी एकत्र येउन हा प्रश्न हेग च्या आंतरराष्ट्रीय न्यायालयात मांडला.यात ६ जज निवडावेत व न्याय करावा असे ठरले.यातील ३ जण फ्रान्स निवडेल आणि ३ जण ब्रिटन निवडेल असे ठरले.मात्र त्यावेळी युरोपातील स्थिती बिघडली असल्याने फ्रान्स ला ब्रिटनशी मैत्री ठेवणे गरजेचे होते म्हणून ६ जण तुम्हीच निवडा, आम्ही मान्यता दर्शक सही करु असे राजकारण त्यावेळी फ्रान्सने खेळले.ब्रिटनने अर्थातच त्यांचे पक्षपाती असलेले आणि ज्यांवर जोर करता येइल अश्या दुबळ्या देशांचे प्रतिनिधी जज म्हणून बसवले.अर्थात निर्णय ब्रिटनच्या बाजूने लागला.

या इतक्या सगळ्या महाभारतात सर्वात महत्वाची गोष्ट अशी आहे की स्वा.विनायक दामोदर सावरकर ही पहिली भारतीय व्यक्ती ठरली की जिच्या साठी एव्हडा आटापिटा करुन आंतरराष्ट्रीय न्यायालयात खटला भरला गेला.

कालियाच्या बंधनातून आपल्या मातृभू- पुण्यभू-कर्मभूमी आणि बांभवांना वाचवायला कृष्णाला डोहात उडी मारावीच लागली. हा इतिहासाचा नियमच आहे. आपल्या दुर्दैवामुळे पुढे अश्या घटना घडल्या की सावरकर अनेक बंधनांत अडकले गेले अन्यथा एक वेगळाच इतिहास झाला असता, भारतीयांचा ही आणि इंग्रजांचाही !

मात्र इंग्रजांची धुंदी उतरवायची कामगिरी सावरकरांनी यातूनच केली. अश्या ह्या महामानवाला आमचे कोटी कोटी प्रणाम !!!

स्वातंत्र्यवीर सावरकर, श्यामजी कृष्ण वर्मा आणि मॅडम भिकाजी कामा यानी स्टुटगार्ट येथे फडकवलेला स्वतंत्र हिंदुस्तानचा पहिला राष्ट्रध्वज

अनादी मी
अनंत मी
अवध्य मी

मातृभूमी

An interesting Conversation

- Contributed by Shri. Santosh Dengale

An atheist professor of philosophy speaks to his class on the problem science has with God, The Almighty.
He asks one of his new students to stand and.....

Prof: So you believe in Brahmaa , Vishnu or Shiva ?

Student: Absolutely, sir.

Prof: Is your God good?

Student: Sure.

Prof: Is your God all-powerful?

Student: Yes

Prof: My brother died of cancer even though he prayed to Bhagavaan Shiva and Vishnu, to heal him.

Most of us would attempt to help others who are ill. But Bhagavan Shiva or Vishnu didn't. How is this God good then? Hmm?

Student: (Student is silent.)

Prof: You can't answer, can you? Let's start again, young fella. Is God good?

Student: Yes.

Prof: Is Satan good?

Student: No.

Prof: Where does Satan come from?

Student: From...God...

Prof: That's right. Tell me son, is there evil in this world?

Student: Yes.

Prof: Evil is everywhere, isn't it? And God did make everything. Correct?

Student: Yes.

Prof: So who created evil?

Student: (Student does not answer.)

Prof: Is there sickness? Immorality? Hatred? Ugliness? All these terrible

things exist in the world, don't they?

Student: Yes, sir.

Prof: So, who created them?

Student: (Student has no answer.)

Prof: Science says you have 5 senses you use to identify and observe the world around you. Tell me, son...Have you ever seen God?

Student: No, sir.

Prof: Tell us if you have ever heard your God?

Student: No, sir.

Prof: Have you ever felt your God, tasted your God, smelt your God?

Have you ever had any sensory perception of God for that matter?

Student: No, sir. I'm afraid I haven't.

Prof: Yet you still believe in Him?

Student: Yes.

Prof: According to empirical, testable, demonstrable protocol, science says your GOD doesn't exist. What do you say to that, son?

Student: Nothing. I only have my faith.

Prof: Yes. Faith. And that is the problem science has.

Student: Professor, is there such a thing as heat?

Prof: Yes.

Student: And is there such a thing as cold?

Prof: Yes.

Student: No sir. There isn't. (The lecture theatre becomes very quiet with this turn of events.)

Student: Sir, you can have lots of heat, even more heat, superheat, mega heat, white heat, a little heat or no heat. But we don't have anything called cold. We can hit 458 degrees below zero which is no heat, but we can't go any further after that.

There is no such thing as cold. Cold is only a word we use to describe

the absence of heat.

We cannot measure cold. Heat is energy. Cold is not the opposite of heat, sir, just the absence of it.

(There is pin-drop silence in the lecture theatre.)

Student: What about darkness, Professor? Is there such a thing as darkness?

Prof: Yes. What is night if there isn't darkness?

Student: You're wrong again, sir. Darkness is the absence of something. You can have low light, normal light, bright light, flashing light....But if you have no light constantly, you have nothing and it's called darkness, isn't it?

In reality, darkness isn't. If it were, you would be able to make darkness darker, wouldn't you?

Prof: So what is the point you are making, young man?

Student: Sir, my point is your philosophical premise is flawed.

Prof: Flawed? Can you explain how?

Student: Sir, you are working on the premise of duality. You argue there is life and then there is death, a good God and a bad God. You are viewing the concept of God as something finite, something we can measure.

Sir, science can't even explain a thought. It uses electricity and magnetism, but has never seen, much less fully understood either one. To view death as the opposite of life is to be ignorant of the fact that death cannot exist as a substantive thing. Death is not the opposite of life ! just the absence of it.

Now tell me, Professor. Do you teach your students that they evolved from a monkey?

Prof: If you are referring to the natural evolutionary process, yes, of course, I do.

Student: Have you ever observed evolution with your own eyes, sir?

Prof: (The Professor shakes his head with a smile, beginning to realize where the argument is going.)

Student: Since no one has ever observed the process of evolution at work and cannot even prove that this process is an on-going endeavour, are you not teaching your opinion, sir?

Are you not a scientist but a preacher?

Prof: (The class is in uproar.)

Student: Is there anyone in the class who has ever seen the Professor's brain?

Prof: (The class breaks out into laughter.)

Student: Is there anyone here who has ever heard the Professor's brain, felt it, touched or smelt it?.....No one appears to have done so.

So, according to the established rules of empirical, stable, demonstrable protocol, science says that you have no brain, sir. With all due respect, sir, how do we then trust your lectures, sir?

(The room is silent. The professor stares at the student, his face unfathomable.)

Prof: I guess you'll have to take them on faith, son.

Student: That is it sir.. The link between man & God is FAITH. That is all that keeps things moving & alive.

NB: I believe you have enjoyed the conversation...and if so...you'll probably want your friends/colleagues to enjoy the same...won't you ?

Kashmir belongs to whom ?

-Contributed by Shri.Chirag Patki

An ingenious example of speech and politics occurred recently in the United Nations Assembly that made the world community smile.

A representative from India began: 'Before beginning my talk I want to tell you something about Rishi Kashyap of Kashmir, after whom Kashmir is named.

When he struck a rock and it brought forth water, he thought, 'What a good opportunity to have a bath.' He removed his clothes, put them aside on the rock and entered the water. When he got out, his clothes had vanished. A Pakistani had stolen them.

The Pakistani representative jumped up furiously and shouted, "What are you talking about? The Pakistani's weren't there then."

The Indian representative smiled and said, "And now that we have made that clear, I will begin my speech. ' And they say Kasmir belongs to them..... " "

हिंदुंनो वाचा आणि विसरुन जा !

--श्री. विनोद गोरे--

१)जम्मू-काश्मिर मध्ये गेल्या २० वर्षात सुमारे ५० हजार लोकांची हत्या झाली, ८ हजारांवर जवान शहीद झाले....ते ही कोणतेही युद्ध सुरु नसताना ! जवानांच्या या हत्याकांडाला मुस्लिम अतिरेकीच जबाबदार आहेत ना ?

२० हजारांवर काश्मिरी हिंदू मुस्लिम अतिरेक्यांच्या गोळ्यांना बळी पडले, त्यांची काय चूक होती ? या काश्मिरी हिंदूंचे अश्रू कधी स्वतःला धर्मनिरपेक्ष म्हणवून घेणा-या राजकीय पक्षांनी पुसले आहेत का ?

२)काश्मिर खो-यातून गेल्या २० वर्षांमध्ये ५ लाखाहून अधिक हिंदू आणि काश्मिरी पंडितांना मुसलमानांनी हाकलून दिले , त्यांची संपत्ती बळकावली , तरुण मुली बाटवल्या.

३)गेल्या २० वर्षात महाराष्ट्रात मुस्लिमांनी ५०० च्या वर जातीय दंगली घडवल्या, हिंदूंची हत्याकांडे घडवली. यात हिंदूंचा दोष काय होता ?

४)"तलाक" पीडित शाहबानोला पोटगी देण्याचा सुप्रीम कोर्टाचा निर्णय सत्तारुढ काँग्रेस ने एकगट्टा मुस्लिम मतांसाठी फ़िरवला.घटनेत दुरुस्ती करुन मुस्लिम महिलांना पोटगीचा हक्क नाकारला.मुस्लिमांसाठी सुप्रीम कोर्टाचा निर्णय पायदळी तुडवणारा काँग्रेस पक्ष हिंदूंना मात्र राम मंदीर प्रकरणी कोर्ट देईल तो निर्णय मान्य करा असा सल्ला देतो, कराल मान्य ? जरी निर्णय हिंदूंच्या बाजूने लागला तरी कश्यावरुन मुस्लिम लांगूलचालना पायी काँग्रेस तो मान्य करेल ? अफ़जल गुरु ह्या संसदेवर हल्ला करणा-याला सुप्रीम कोर्टाने फ़ाशीची शिक्षा सुनावली असतानाही त्याची अंमलबजावणी गेली ४ वर्षे होऊ शकत नाही आहे हे त्याचे उत्तम उदाहरण आहे.

५) हिंदूंना पहिली पत्नी जिवंत असताना दुसरे लग्न करण्यास कायद्याने बंदी आहे , ही बंदी योग्यच आहे. परंतु मुसलमानांसाठी हा कायदा का लागू होत नाही ? जर शरियत कायद्यात ती तरतूद आहे तर शरियत कायदा पूर्णपणे (चोरी बदल हात तोडणे, व्यभिचाराबद्दल दगडांनी ठेचून मारणे वगैरे) का लागू होत नाही ?

या देशाचे ते नागरिक आहेत तर त्यांना देशाचा कायदा का लागू होत नाही ?

६)लोकशाही हिंदूस्थानात समान नागरी कायदा का आस्तित्वात नाही ? विविध समाजांना धर्माच्या आधारावर का वेगवेगळे कायदे आहेत ? सर्व नागरिकांना समान कायदा का नाही ?

७)मुंबई निवासी असलेले समाजवादी पार्टीचे खासदार अबू आझमी यांनी संसदेत मागणी केली आहे की " देशातील अल्पसंख्य समाज (अर्थात मुसलमान) मोठ्या संख्येने असलेल्या ५० शहरांपैकी मुंबई एक आहे.येथील ५०% लोक उर्दू बोलतात किंवा त्यांना उर्दू चांगल्या प्रकारे समजते. मुंबईतील रेल्वे स्थानकांची नावे उर्दूतही लिहीली जावीत. रेल्वे मंत्रालयाने तसे निर्देश द्यावेत."

ही मागणी जुलै २००४ मधील आहे. ही मागणी मान्य केली गेली पाहिजे का ?

८)आत्ताच काही दिवसांपूर्वी गुजराथ दंगलीबाबत पुन्हा एकदा कोर्टात खटले चालू करण्याचा निर्णय घेण्यात आला आहे. त्याबद्दल काही ----

हिंदू मृतांचे मोल किती?

इस्लामी राष्ट्रात हिंदू माणसाची किंमत काय हे पहायला हवे. सौदी अरेबियाचेच उदाहरण घेतले तर तेथील कायदानुसार सांडलेल्या रक्ताची किंमत गुन्हेगारास चुकवावी लागते.एखाद्या व्यक्तीने कुणाची हत्या केली किंवा एखाद्याच्या मृत्यूस तो कारणीभूत ठरला तर त्यास मेलेल्यास नुकसान भरपाई म्हणून ठराविक रक्कम भरावी लागते ती अशी

१)मुस्लिम पुरुष मेला असेल तर १ लाख दिरहॅम भरपाई द्यावी लागेल.

२)मुस्लिम महिलेसाठी ५०,००० दिरहॅम

३)ख्रिश्चन व्यक्तीसाठी ५०,००० दिरहॅम

४)ख्रिश्चन महिलेसाठी २५,००० दिरहॅम

५)हिंदू व्यक्तीसाठी ६,६६६ दिरहॅम

६)हिंदू महिले साठी ३,३३३ दिरहॅम

याचाच अर्थ असा की इस्लामी राष्ट्रात मुस्लिम व्यक्तीची किंमत हिंदू महिलेपेक्षा ३३ पटींनी जास्त आहे. गोध्यातील हिंदू मृतांबाबत अजिबात आवाज उठवला जात नाही पण मुस्लिमांसाठी मात्र सर्व तथाकथित निधर्मी व बुद्धीवादी एक झाले. मग हिंदूंच्या जीवाचे मोल काय असले पाहिजे ?

The Prince of the lost world

-- Shri. Chaitanya Gotkhindikar

a long long ago,
there was a prince had no fear, no ego

he was loyal, brilliant and honest
many were brave but he was bravest

surrounded by people with their soul sold,
he was alone the prince of the lost world

his dream was big and vision was clear
he fought for it, his efforts were pure

he doesn't wanted chair or power
he only wished independent motherland forever

history proved "there is no freedom without gun and war"
he built army, he was revolutionary star

my people,
let's come together to complete his dream
let's build hindurashtra and let flow Hindu stream

let's come! join every Hindu
let's bring back the holy Sindhu

don't think how will it complete, don't have doubts and fear
it is task of lord, we will accomplish! the prince was sure

--at holy feet of Bharatmata
--at holy feet of Vir Savarkar

दिनविशेष

हिंदू धार्मिक :

१) श्री शनैश्वर जयंती	२४ मे
२) वटपौर्णिमा	७ जून
३) गुरु हरगोविंदसिंह जयंती	८ जून
४) श्री नृसिंह जयंती	७ मे

भारतीय लोकशाही / युग पुरुष :

१) महाराणा प्रताप जयंती, गुरु अर्जुनदेव शहीद दिन	२७ मे.
२) स्वातंत्र्यवीर सावरकर जयंती	२८ मे
३) शिवराज्याभिषेक दिन ,शिवराज शक ३३६ प्रारंभ	५ जून
४) कबीर जयंती	७ जून

वाचकांसाठी सूचना :

- १) To subscribe to this Free-of-Cost e-Magazine send an e-mail to **subscribe.matrubhoo@gmail.com**
- २) To send articles for publishing and feedback e-mail to **matrubhoo@gmail.com**

Special Thanks : <http://sureshchiplunkar.mywebdunia.com/2008/12/11/1228980480000.html>

संपादक : विक्रमादित्य
मुखपृष्ठ व मांडणी : आशुतोष पाटणकर
विशेष सहकार्य : ओंकार कुलकर्णी, सूरज महाजन
संकल्पना : आदित्य भोसले, मातृभूमी सेवा चॅरिटेबल ट्रस्ट
अंकात प्रसिद्ध लेखांशी संपादक सहमत असतीलच असे नाही.
<http://matrubhoomi.bravehost.com>